

บทที่ 4 ผลการวิจัย

วิจัย เรื่อง บริการของสถานสงเคราะห์เด็กที่ส่งเสริมอิทธิบาทสี่แก่วัยรุ่นในอุปการะ มีผลการวิจัยแบ่งเป็น 5 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากรของวัยรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็ก

ส่วนที่ 2 บริการของสถานสงเคราะห์เด็กที่วัยรุ่นในอุปการะได้รับ

ส่วนที่ 3 อิทธิบาทสี่ของวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์เด็ก

ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบสมมุติฐาน

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นในการปรับปรุงสถานสงเคราะห์เด็กเพื่อส่งเสริมอิทธิบาทสี่แก่วัยรุ่นในอุปการะ

ผลการวิจัยแต่ละส่วนมีรายละเอียด ดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากรของวัยรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็ก

การวิจัยนี้เก็บข้อมูลกับวัยรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กทุกภูมิภาคทั่วประเทศไทยรวม 11 แห่ง เป็นสถานสงเคราะห์เด็กชาย 7 แห่ง และสถานสงเคราะห์เด็กหญิง 4 แห่ง เจ้าหน้าที่ในสถานสงเคราะห์เด็กแต่ละแห่งเป็นผู้คัดเลือกวัยรุ่น เป็นผู้ให้ข้อมูล ได้จำนวนรวมทั้งสิ้น 262 คน จากการศึกษาข้อมูลพบว่าวัยรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กมีลักษณะทางประชากร ดังตารางที่ 4.1-4.5

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของเพศและอายุของวัยรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็ก

ลักษณะทางประชากร	จำนวน N 262	ร้อยละ 100
1. เพศ		
1.1 ชาย	156	59.50
1.2 หญิง	106	40.50
2. อายุ		
2.1 13 – 15 ปี	133	50.80
2.2 16 – 18 ปี	101	38.50
2.3 19 – 24 ปี	28	10.70
อายุเฉลี่ย 15 ปี		

ตารางที่ 4.1 พบว่า วัยรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 59.50 มีอายุระหว่าง 13 – 15 ปี เป็นกลุ่มที่มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.80 มีอายุเฉลี่ย 15 ปี

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของระดับการศึกษาและผลการเรียนของวัยรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็ก

ลักษณะทางประชากร	จำนวน N 262	ร้อยละ 100
1. ระดับการศึกษา		
1.1 ประถมศึกษา	87	33.20
1.2 มัธยมศึกษา	117	44.70
1.3 อาชีวศึกษา	40	15.30
1.4 ปริญญาตรี...	6	2.30
1.5 การศึกษานอกโรงเรียน	3	1.10
1.6 โรงเรียนสารพัดช่าง	9	3.40
2. ผลการเรียนในภาคการศึกษาที่ผ่านมามีเกรดเฉลี่ย		
2.1 0.00 - 1.00	69	26.40
2.2 1.01 - 2.00	22	8.40
2.3 2.01 - 3.00	80	30.50
2.4 3.01 - 4.00	91	34.70
โดยเฉลี่ย เท่ากับ 2.16		

ตารางที่ 4.2 พบว่า วัยรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กกลุ่มที่มีมากที่สุดกำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 44.70 และร้อยละ 34.70 มีผลการเรียนในภาคการศึกษาที่ผ่านมา คิดเป็นเกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.01 - 4.00 โดยเฉลี่ยมีผลการเรียนในภาคการศึกษาที่ผ่านมาเป็นเกรดเฉลี่ยเท่ากับ 2.16

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของระยะเวลาที่วัยรุ่นในอุปการะอยู่ในสถานสงเคราะห์เด็ก

ระยะเวลาที่อยู่ในสถานสงเคราะห์เด็ก	จำนวน N 262	ร้อยละ 100
1. 1 - 5 ปี	84	32.0
2. 6 - 10 ปี	144	55.0
3. 10 - 15 ปี	34	13.0
ระยะเวลาโดยเฉลี่ย 7 ปี		

ตารางที่ 4.3 พบว่า วัยรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กส่วนใหญ่อยู่ในสถานสงเคราะห์เด็กมาแล้ว 6 - 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.00 โดยเฉลี่ยอยู่ในสถานสงเคราะห์เด็กมาแล้ว 7 ปี

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของเจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์เด็กที่วัยรุ่นในอุปการะสนิทสนมด้วย

เจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์เด็ก	สนิทสนมด้วย		ไม่สนิทสนมด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. พี่เลี้ยง พ่อบ้าน แม่บ้าน	156	59.54	106	40.46
2. นักสังคมสงเคราะห์	49	18.70	213	81.30
3. ผู้ปกครอง	37	14.12	225	85.88
4. แม่ครัว	34	12.98	228	87.02
5. นักจิตวิทยา	24	9.16	238	90.84
6. ยาม	22	8.40	240	91.60
7. นักพัฒนาสังคม	21	8.02	241	91.98
8. พยาบาล ผู้ช่วยพยาบาล	19	7.25	243	92.75
9. พนักงานเจ้าหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก	7	2.67	255	97.33
10. พนักงานขับรถ	7	2.67	255	97.33
11. นิติกร	2	0.76	260	99.24

ตารางที่ 4.4 เมื่อพิจารณาเจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์เด็กแต่ละตำแหน่ง พบว่า วัยรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็ก ส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละระหว่าง 81.30 ถึง 99.24 ที่ไม่สนิทสนมด้วย เจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์เด็กที่วัยรุ่นในอุปการะ สนิทสนมด้วยจำนวนมากที่สุด คือ พี่เลี้ยง พ่อบ้าน แม่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 59.54

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของเจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์เด็กที่วัยรุ่นในอุปการะปรึกษาเรื่องต่างๆ ได้

เจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์เด็ก	ปรึกษาเรื่องต่างๆ ได้		ปรึกษาเรื่องต่างๆ ไม่ได้	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. พี่เลี้ยง พ่อบ้าน แม่บ้าน	152	58.02	110	41.98
2. นักสังคมสงเคราะห์	73	27.86	189	71.14
3. นักจิตวิทยา	45	17.18	217	82.82
4. ผู้ปกครอง	29	11.07	233	88.93
5. นักพัฒนาสังคม	23	8.78	239	91.22
6. แม่ครัว	20	7.63	242	92.37
7. พยาบาล ผู้ช่วยพยาบาล	12	4.58	250	95.42
8. ยาม	10	3.82	252	96.18
9. พนักงานขับรถ	10	3.83	252	96.18
10. พนักงานเจ้าหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก	8	3.05	254	96.95
11. นิติกร	3	1.15	259	98.85

ตารางที่ 4.5 เมื่อพิจารณาเจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์เด็กแต่ละตำแหน่ง พบว่า วิทยุรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็ก ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละระหว่าง 71.14 ถึง 98.85 ปรีक्षाเรื่องต่างๆ ด้วยไม่ได้ เจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์เด็กที่วิทยุรุ่นในอุปการะปรีक्षाเรื่องต่างๆ ด้วยจำนวนมากที่สุด คือ พี่เลี้ยง พ่อบ้าน แม่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 58.02

ส่วนที่ 2 บริการของสถานสงเคราะห์เด็กที่วิทยุรุ่นในอุปการะได้รับ

วิทยุรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กมีความคิดเห็นว่าได้รับบริการจากสถานสงเคราะห์เด็กโดยรวมทั้ง 4 ด้าน อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าได้รับบริการด้านการศึกษา และด้านการฝึกอาชีพและจัดหางานเฉลี่ยเดือนละ 1 ครั้ง ส่วนด้านสังคมสงเคราะห์ และด้านนันทนาการได้รับอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ดังตารางที่ 4.6-4.10

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผล บริการของสถานสงเคราะห์เด็กด้านการศึกษาที่วิทยุรุ่นในอุปการะได้รับ

บริการของสถานสงเคราะห์เด็กด้านการศึกษาที่วิทยุรุ่นในอุปการะได้รับ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
1. กิจกรรมทางการศึกษาหรือการอบรมความรู้ในสถานสงเคราะห์	4.05	1.17	อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง
2. กิจกรรมทางการศึกษาหรือค่ายอบรมความรู้นอกสถานสงเคราะห์	3.85	1.21	อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง
3. กิจกรรมเรียนพิเศษนอกเวลาเรียนปกติ	2.67	1.44	เฉลี่ยเดือนละ 1 ครั้ง
4. กิจกรรมสอนการบ้านและอธิบายเพิ่มเติมให้เข้าใจเกี่ยวกับการเรียนมากขึ้น	3.35	1.26	เฉลี่ยเดือนละ 1 ครั้ง
5. บริการห้องสมุดในสถานสงเคราะห์ หรือมีหนังสือต่างๆ จัดให้อ่าน	3.24	1.41	เฉลี่ยเดือนละ 1 ครั้ง
6. การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากเครื่องคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตในสถานสงเคราะห์	3.16	1.44	เฉลี่ยเดือนละ 1 ครั้ง

ตารางที่ 4.6 พบว่า วิทยุรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กได้รับบริการด้านการศึกษาจากสถานสงเคราะห์เด็ก โดยรวม เฉลี่ยเดือนละ 1 ครั้ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.94 เมื่อพิจารณารายกิจกรรมพบว่ามี 2 กิจกรรมที่ได้รับอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ได้แก่ กิจกรรมทางการศึกษาหรือการอบรมความรู้ในสถานสงเคราะห์ และกิจกรรมทางการศึกษาหรือค่ายอบรมความรู้นอกสถานสงเคราะห์ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.05 (SD. 1.17) และ 3.85 (SD. 1.21) ตามลำดับ ส่วนกิจกรรมที่เหลือได้รับเฉลี่ยเดือนละ 1 ครั้ง โดยที่กิจกรรมเรียนพิเศษนอกเวลาเรียนปกติ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เท่ากับ 2.67 (SD. 1.44)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผล บริการของสถานสงเคราะห์เด็กด้านการฝึกอาชีพและจัดหางานที่วัยรุ่นในอุปการะได้รับ

บริการของสถานสงเคราะห์เด็กด้านการฝึกอาชีพและจัดหางาน ที่วัยรุ่นในอุปการะได้รับ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
1. การได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบหน้าที่บางอย่างในสถานสงเคราะห์	3.58	1.25	อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง
2. การมีบทบาทดูแลน้องๆ ในสถานสงเคราะห์	3.60	1.36	อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง
3. การได้รับการสนับสนุนให้มีบทบาทในโรงเรียน	3.41	1.39	เฉลี่ยเดือนละ 1 ครั้ง
4. การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมตัวให้มีงานอาชีพ	3.59	1.26	อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง
5. การได้รับคำแนะนำเรื่องการทำงานอาชีพที่น่าสนใจหรือเหมาะสม	3.48	1.26	เฉลี่ยเดือนละ 1 ครั้ง
6. การได้รับความช่วยเหลือประสานงานให้ทำงานทำ มีรายได้	3.27	1.36	เฉลี่ยเดือนละ 1 ครั้ง
รวม	3.49	0.87	เฉลี่ยเดือนละ 1 ครั้ง

ตารางที่ 4.7 พบว่า วัยรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กได้รับบริการด้านการฝึกอาชีพและจัดหางาน จากสถานสงเคราะห์เด็ก โดยรวม เฉลี่ยเดือนละ 1 ครั้ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.87 เมื่อพิจารณารายกิจกรรมพบว่ามี 3 กิจกรรมที่ได้รับอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ได้แก่ การมีบทบาทดูแลน้องๆ ในสถานสงเคราะห์ การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมตัวให้มีงานอาชีพ และการได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบหน้าที่บางอย่างในสถานสงเคราะห์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 (*SD.* 1.36) 3.59 (*SD.* 1.26) และ 3.58 (*SD.* 1.25) ตามลำดับ ส่วนกิจกรรมที่เหลือได้รับเฉลี่ยเดือนละ 1 ครั้ง โดยที่การช่วยเหลือประสานงานให้ทำงานทำ มีรายได้ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 3.27 (*SD.* 1.36)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผล บริการของสถานสงเคราะห์เด็กด้านสังคมสงเคราะห์ที่วัยรุ่นในอุปการะได้รับ

บริการของสถานสงเคราะห์เด็กด้านสังคมสงเคราะห์ที่วัยรุ่นในอุปการะได้รับ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
1. การได้รับการปรึกษาเมื่อเด็กไม่สบายใจเกี่ยวกับความเป็นอยู่	3.33	1.39	เฉลี่ยเดือนละ 1 ครั้ง
2. การได้รับความรู้และคำแนะนำเรื่องการวางแผนชีวิตในอนาคต	3.69	1.26	อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

บริการของสถานสงเคราะห์เด็ก ด้านสังคมสงเคราะห์ที่วัยรุ่นในอุปการะได้รับ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
3. การบริการติดต่อกับครอบครัว พ่อแม่ ญาติ พี่น้องเมื่อเด็กคิดถึงบ้าน	3.38	1.60	เฉลี่ยเดือนละ 1 ครั้ง
4. เจ้าหน้าที่เข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนในฐานะ ผู้ปกครองของเด็ก	3.62	1.33	อย่างน้อยสัปดาห์ ละ 1 ครั้ง
5. การถามความต้องการในเรื่องต่างๆ ของเด็ก	3.16	1.36	เฉลี่ยเดือนละ 1 ครั้ง
6. การได้รับการอบรมเรื่องความประพฤติทาง สังคม	3.71	1.24	อย่างน้อยสัปดาห์ ละ 1 ครั้ง
7. การได้รับความรู้และคำแนะนำเรื่องการคบ เพื่อน	3.48	1.34	เฉลี่ยเดือนละ 1 ครั้ง
8. การได้รับความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์แก่เด็ก	3.56	1.34	อย่างน้อยสัปดาห์ ละ 1 ครั้ง
9. การได้รับฝึกทักษะมารยาทสังคม	3.73	1.31	อย่างน้อยสัปดาห์ ละ 1 ครั้ง
รวม	3.51	0.87	อย่างน้อยสัปดาห์ ละ 1 ครั้ง

ตารางที่ 4.8 พบว่า วัยรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กได้รับบริการด้านสังคมสงเคราะห์ จากสถานสงเคราะห์เด็ก โดยรวม อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.87 เมื่อพิจารณารายกิจกรรมพบว่า 6 ใน 9 กิจกรรมที่ได้รับอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง โดยที่การได้รับฝึกทักษะมารยาทสังคม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.73 (*SD.* 1.31) รองลงมาได้แก่ การได้รับการอบรมเรื่องความประพฤติทางสังคม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 (*SD.* 1.24) ส่วนกิจกรรมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เด็กได้รับการถามความต้องการในเรื่องต่างๆ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 (*SD.* 1.36) ซึ่งได้รับเฉลี่ยเดือนละ 1 ครั้ง

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผล บริการของสถานสงเคราะห์เด็กด้านนันทนาการที่วัยรุ่นในอุปการะได้รับ

บริการของสถานสงเคราะห์เด็ก ด้านนันทนาการที่วัยรุ่นในอุปการะได้รับ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
1. การเข้าร่วมกิจกรรมประเพณีในเทศกาล ต่างๆ ในสถานสงเคราะห์ เช่น สงกรานต์	4.42	0.91	อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง
2. การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและออกกำลังกาย ภายในสถานสงเคราะห์	4.17	1.03	อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

บริการของสถานสงเคราะห์เด็ก ด้านนันทนาการที่วัยรุ่นในอุปการะได้รับ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
3. การได้ออกไปทัศนศึกษาออกสถาน สงเคราะห์	3.83	1.34	อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง
4. การเข้าร่วมกิจกรรมชมรมต่างๆ ของสถาน สงเคราะห์	3.79	1.23	อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง
5. การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและออกกำลังกาย นอกสถานสงเคราะห์	3.60	1.35	อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง
รวม	3.96	0.85	อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

ตารางที่ 4.9 พบว่า วัยรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กได้รับบริการด้านนันทนาการจากสถานสงเคราะห์เด็ก โดยรวม อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.85 เมื่อพิจารณารายกิจกรรมพบว่าได้รับทุกกิจกรรมอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง โดยที่การเข้าร่วมกิจกรรมประเพณีในเทศกาลต่างๆ ในสถานสงเคราะห์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.42 (*SD.* 0.91) รองลงมาได้แก่ การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและออกกำลังกายในสถานสงเคราะห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 (*SD.* 1.03) ส่วนกิจกรรมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและออกกำลังกายนอกสถานสงเคราะห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 (*SD.* 1.35)

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผล ภาพรวมบริการของสถานสงเคราะห์เด็กที่วัยรุ่นในอุปการะได้รับ

บริการของสถานสงเคราะห์เด็ก ที่วัยรุ่นในอุปการะได้รับ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
1. นันทนาการ	3.96	0.85	อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง
2. สังคมสงเคราะห์	3.51	0.87	อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง
3. การฝึกอาชีพและจัดหางาน	3.49	0.87	เฉลี่ยเดือนละ 1 ครั้ง
4. การศึกษา	3.39	0.94	เฉลี่ยเดือนละ 1 ครั้ง
รวม	3.56	0.75	อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

ตารางที่ 4.10 พบว่า วัยรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กได้รับบริการจากสถานสงเคราะห์เด็กโดยรวม อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าได้รับบริการด้านนันทนาการ และสังคมสงเคราะห์ อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้งค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 (*SD.* 0.85) และ 3.51 (*SD.* 0.87) ส่วนบริการด้านการฝึกอาชีพและจัดหางาน และด้านการศึกษา ได้รับเฉลี่ยเดือนละ 1 ครั้ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 (*SD.* 0.87) และ 3.39 (*SD.* 0.94) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 อิทธิบาทสี่ของวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์เด็ก

วัยรุ่นในสถานสงเคราะห์เด็กมีอิทธิบาทสี่ในระดับมาก โดยที่มีฉันทะ และจิตตะ ในระดับมาก และมีวิริยะ และวิมังสา ในระดับปานกลาง ดังตารางที่ 4.11-4.15

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผล ฉันทะของวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์เด็ก

ฉันทะ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
1. ฉันทต้องการเรียนหนังสือให้สามารถมีอาชีพเลี้ยงดูตนเองได้	4.54	0.82	มากที่สุด
2. ฉันทอยากเรียนให้ได้ผลการเรียนที่ดี จึงรู้สึกสนุกสนานและ เพลิดเพลินใจกับการเรียนหรือการค้นหาคำรู้เพิ่มเติม	4.23	0.89	มาก
3. ฉันทอยากช่วยพ่อแม่บ้านหรือแม่บ้านดูแลบ้านหรือดูแลน้องที่ อายุน้อยกว่า	3.98	1.02	มาก
4. ฉันทไม่สนใจว่าสิ่งที่ฉันทอยากจะทำจะทำให้คนอื่นเดือดร้อน	3.65	1.34	มาก
5. เมื่อฉันทได้รับมอบหมายงาน ฉันททำงานนั้นแบบรีบๆ พอให้ ได้เสร็จ หรือเพื่อให้ได้รางวัล	3.33	1.38	ปาน กลาง
รวม	3.94	0.59	มาก

ตารางที่ 4.11 พบว่า วัยรุ่นในสถานสงเคราะห์เด็กมีฉันทะในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.59 โดยที่ความต้องการเรียนหนังสือให้สามารถมีอาชีพเลี้ยงดูตนเองได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.54 (*SD*.0.82) รองลงมาได้แก่ อยากเรียนให้ได้ผลการเรียนที่ดี จึงรู้สึกสนุกสนานและเพลิดเพลินใจกับการเรียนหรือการค้นหาคำรู้เพิ่มเติม และ อยากช่วยพ่อแม่บ้านหรือแม่บ้านดูแลบ้านหรือดูแลน้องที่อายุน้อยกว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 (*SD*. 0.89) และ 3.98 (*SD*. 1.02) ตามลำดับ และเมื่อได้รับมอบหมายงาน จะทำงานนั้นแบบรีบๆ พอให้ได้เสร็จ หรือเพื่อให้ได้รางวัล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 3.33 (*SD*.1.38) นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า วัยรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กที่ตอบว่า ฉันทไม่สนใจว่าสิ่งที่ฉันทอยากจะทำจะทำให้คนอื่นเดือดร้อน อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผล วิริยะของวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์เด็ก

วิริยะ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
1. ฉันทขยันหมั่นเพียรกับการเรียน กีฬา ดนตรี ศิลปะ การแสดง หรืองานที่ผู้ใหญ่มอบหมาย	4.00	0.98	มาก
2. เมื่อฉันทลงมือทำอะไรแล้วมีอุปสรรคขัดขวาง ฉันทก็ยัง ทำงานนั้นต่อไปจนสำเร็จ	3.68	1.00	มาก
3. ฉันทมีความกล้าที่จะรับมอบหมายงานที่ยากซับซ้อน จากผู้ใหญ่	3.28	1.15	ปานกลาง

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

วิริยะ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
4. ฉันบังคับใจตัวเองไม่ทำสิ่งที่คุณใหญ่สอนว่าผิดศีลธรรม	3.24	1.32	ปานกลาง
5. เมื่อเจอโจทย์การบ้าน กีฬา ดนตรี ศิลปะ การแสดง หรืองานที่คุณใหญ่มอบหมาย ที่ยาก ฉันทำเท่าที่ทำได้ หรือ เลิกทำก่อนที่จะทำสำเร็จ	2.70	1.32	ปานกลาง
รวม	3.38	0.59	ปานกลาง

ตารางที่ 4.12 พบว่า วัยรุ่นในสถานสงเคราะห์เด็กมีวิริยะในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.59 โดยที่มีความขยันหมั่นเพียรกับการเรียน กีฬา ดนตรี ศิลปะ การแสดง หรืองานที่คุณใหญ่มอบหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.00 (SD. 0.98) รองลงมา ได้แก่ เมื่อลงมือทำอะไรแล้วมีอุปสรรคขัดขวาง ก็ยังทำงานนั้นต่อไปจนสำเร็จ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.68 (SD. 1.00) และเมื่อเจอโจทย์การบ้าน กีฬา ดนตรี ศิลปะ การแสดง หรืองานที่คุณใหญ่มอบหมาย ที่ยาก ฉันทำเท่าที่ทำได้ หรือเลิกทำก่อนที่จะทำสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เท่ากับ 2.70 (SD. 1.32)

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผล จิตตะของวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์เด็ก

จิตตะ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
1. ฉันเอาใจใส่ต่อการเรียน กีฬา ดนตรี ศิลปะ การแสดง หรืองานที่คุณใหญ่มอบหมาย โดยไม่ต้อง ถูกเตือน	3.85	1.06	มาก
2. ฉันมักใช้ความคิดเกี่ยวกับการเรียน กีฬา ดนตรี ศิลปะ การแสดง หรืองานที่คุณใหญ่มอบหมาย	3.84	1.11	มาก
3. ฉันสามารถทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียน กีฬา ดนตรี ศิลปะ การแสดง หรืองานที่คุณใหญ่มอบหมาย ต่อเนื่องกันมากกว่า 1 ชั่วโมง	3.50	1.20	มาก
4. ฉันมักใช้เวลากับการเล่น ดูทีวี การแต่งกาย แฟชั่น และอยู่เฉยๆ มากกว่าการเรียน กีฬา ดนตรี ศิลปะ การแสดง หรืองานที่คุณใหญ่มอบหมาย	3.12	1.42	ปานกลาง
5. เมื่อฉันเรียนหนังสือไม่เข้าใจ ฉันปล่อยให้ไม่ เข้าใจ ฉันไม่นำมาใส่ใจ			
รวม	3.57	0.70	มาก

ตารางที่ 4.13 พบว่า วัยรุ่นในสถานสงเคราะห์เด็กมีจิตตะในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.70 โดยที่ความเอาใจใส่ต่อการเรียน กีฬา ดนตรี ศิลปะ การแสดง หรืองานที่คุณใหญ่มอบหมาย โดยไม่ต้องถูกเตือน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.85 (SD. 1.06) รองลงมา

ได้แก่ มักใช้ความคิดเกี่ยวกับการเรียน กีฬา ดนตรี ศิลปะ การแสดง หรืองานที่ผู้ใหญ่มอบหมาย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 (*SD.* 1.11) และมักใช้เวลากับการเล่น ดูทีวี การแต่งกาย แฟชั่น และอยู่เฉยๆ มากกว่าการเรียน กีฬา ดนตรี ศิลปะ การแสดง หรืองานที่ผู้ใหญ่มอบหมาย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 3.12 (*SD.* 1.42)

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผล วิมังสาของวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์เด็ก

วิมังสา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
1. ฉันมักคิดถึงผลดีและผลเสียที่จะตามมาก่อนลงมือทำเรื่องต่างๆ	3.77	1.08	มาก
2. ฉันมักใช้เหตุผลในการตัดสินใจทำเรื่องต่างๆ	3.75	1.10	มาก
3. ฉันแก้ไขปัญหาและอุปสรรคด้วยการคิดทบทวนทำความเข้าใจ	3.74	1.12	มาก
4. ฉันลงมือทำเรื่องต่างๆ ตามอย่างเพื่อน หรือ ดารา นักกีฬา ที่ฉันชื่นชอบ	2.85	1.43	ปานกลาง
5. ฉันลงมือทำเรื่องต่างๆ เพราะความชอบมากกว่าความเหมาะสมถูกต้อง	2.76	1.25	ปานกลาง
รวม	3.37	0.65	ปานกลาง

ตารางที่ 4.14 พบว่า วัยรุ่นในสถานสงเคราะห์เด็กมีวิมังสาในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.65 โดยที่มักคิดถึงผลดีและผลเสียที่จะตามมาก่อนลงมือทำเรื่องต่างๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.77 (*SD.* 0.65) รองลงมาได้แก่ มักใช้เหตุผลในการตัดสินใจทำเรื่องต่างๆ และ แก้ไขปัญหาและอุปสรรคด้วยการคิดทบทวนทำความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 (*SD.* 1.10) และ 3.74 (*SD.* 1.12) ตามลำดับ และลงมือทำเรื่องต่างๆ เพราะความชอบมากกว่าความเหมาะสมถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 2.76 (*SD.* 1.25)

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผล ภาพรวมอิทธิบาทสี่ของวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์เด็ก

อิทธิบาทสี่ของวัยรุ่น ในสถานสงเคราะห์เด็ก	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
1. ฉันทะ	3.94	0.59	มาก
2. วิริยะ	3.38	0.59	ปานกลาง
3. จิตตะ	3.57	0.70	มาก
4. วิมังสา	3.37	0.65	ปานกลาง
อิทธิบาทสี่	3.56	0.45	มาก

ตารางที่ 4.15 พบว่า วัยรุ่นในสถานสงเคราะห์เด็กมีอิทธิบาทสี่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.94 มีฉันทะ และจิตตะ ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 (SD.0.59) และ 3.57 (SD. 0.70) มีวิริยะ และวิมังสา ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 (SD.0.59) และ 3.37 (SD. 0.65)

ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบสมมุติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานการวิจัย เริ่มจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบริการของสถานสงเคราะห์เด็กทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ บริการด้านการศึกษา การฝึกอาชีพและจัดหางาน สังคมสงเคราะห์ และนันทนาการ และความสัมพันธ์ระหว่างบริการของสถานสงเคราะห์เด็ก ทั้ง 4 ด้านกับอิทธิบาทสี่ของวัยรุ่นในอุปการะ จากนั้นจึงวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของบริการของสถานสงเคราะห์เด็กที่ได้รับโดยรวมที่มีต่ออิทธิบาทสี่ของวัยรุ่นในอุปการะ ต่อมาวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของบริการของสถานสงเคราะห์เด็กรายด้านที่มีต่ออิทธิบาทสี่ของวัยรุ่นในอุปการะ สุดท้ายวิเคราะห์น้ำหนักความสำคัญของบริการของสถานสงเคราะห์เด็กที่มีผลต่ออิทธิบาทสี่ของวัยรุ่นในอุปการะ

4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างบริการของสถานสงเคราะห์เด็กกับอิทธิบาทสี่ของวัยรุ่นในอุปการะ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า บริการของสถานสงเคราะห์เด็กโดยรวมทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การศึกษา การฝึกอาชีพและจัดหางาน สังคมสงเคราะห์ และนันทนาการ สามารถร่วมกันพยากรณ์อิทธิบาทสี่ของวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์เด็กได้ เมื่อพิจารณาบริการของสถานสงเคราะห์เด็กแต่ละด้านพบว่า มีเพียงบริการของสถานสงเคราะห์เด็กด้านฝึกอาชีพและจัดหางานที่สามารถพยากรณ์อิทธิบาทสี่ของวัยรุ่นในอุปการะได้ ดังตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบริการของสถานสงเคราะห์เด็กที่วัยรุ่นในอุปการะได้รับ และอิทธิบาทสี่

บริการของสถานสงเคราะห์	การศึกษา	การฝึกอาชีพ และจัดหางาน	สังคม สงเคราะห์	นันทนาการ	อิทธิบาทสี่
1. การศึกษา	-	0.794	0.754	0.396	0.231
2. การฝึกอาชีพและจัดหางาน	-	-	0.769	0.400	0.245
4. สังคมสงเคราะห์	-	-	-	0.482	0.171
5. นันทนาการ	-	-	-	-	0.92

ตารางที่ 4.16 พบว่า บริการของสถานสงเคราะห์เด็ก 4 ด้านที่วัยรุ่นในอุปการะได้รับมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ระหว่างร้อยละ 39.60-79.40 โดยที่บริการด้านการศึกษาและบริการด้านฝึกอาชีพและจัดหางานมีความสัมพันธ์กันสูงสุดที่ร้อยละ 79.40 รองลงมาได้แก่ บริการด้านฝึกอาชีพและจัดหางานกับบริการด้านสังคมสงเคราะห์ และบริการด้านการศึกษาและบริการด้านสังคมสงเคราะห์ มีความสัมพันธ์กันร้อยละ 76.90 และ 75.40 ตามลำดับ ส่วนบริการของสถานสงเคราะห์

เด็กที่มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุดได้แก่ บริการด้านการศึกษากับบริการด้านนันทนาการ มีความสัมพันธ์กันร้อยละ 39.60

ความสัมพันธ์ระหว่างบริการของสถานสงเคราะห์เด็กกับอติบาทสี่ของวัยรุ่นในอุปการะ พบว่า บริการด้านนันทนาการมีความสัมพันธ์กับอติบาทสี่สูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.00 บริการด้าน ฝึกอาชีพและจัดหางาน การศึกษา และสังคมสงเคราะห์ มีความสัมพันธ์กับอติบาทสี่ คิดเป็นร้อยละ 24.50, 23.10 และ 17.10 ตามลำดับ

4.2 อำนาจพยากรณ์ของบริการของสถานสงเคราะห์เด็กเด็กที่ได้รับที่มีต่ออติบาทสี่ของวัยรุ่นในอุปการะ การวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของบริการของสถานสงเคราะห์เด็กเด็กที่ได้รับ ที่มีต่ออติบาทสี่ของวัยรุ่นในอุปการะ ด้วยวิธีการคัดเลือกเข้าตัวแปร โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลการวิเคราะห์ ดังตารางที่ 4.17-4.18

ตารางที่ 4.17 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ (R) สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ที่ปรับแก้ และการทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ เกี่ยวกับบริการของสถานสงเคราะห์เด็กที่วัยรุ่นได้รับกับอติบาทสี่ของวัยรุ่นในอุปการะ โดยรวม

Multiple R = 0.258

R Square = 0.066

Adjusted R Square = 0.052

Standard Error = 0.44173

Source	df	Sum of Squares	Mean Square	F	Sig
Regression	4	3.564	0.891	4.566	0.001
Residual	257	50.146	0.195		

ตารางที่ 4.17 พบว่า บริการของสถานสงเคราะห์เด็กโดยรวมทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ บริการด้านการศึกษา ฝึกอาชีพและจัดหางาน สังคมสงเคราะห์ และนันทนาการ ที่วัยรุ่นในอุปการะได้รับ มีความสัมพันธ์กับอติบาทสี่ของวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์เด็ก (Multiple R) เฉลี่ยร้อยละ 25.80 และสามารถร่วมกันส่งเสริมอติบาทสี่ของวัยรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็ก (Adjusted R^2) ได้ คิดเป็นร้อยละ 5.20 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.18 การวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของบริการของสถานสงเคราะห์เด็กชายด้านที่มีต่ออิทธิบาทสี่ของวัยรุ่นในอุปการะ

บริการของสถานสงเคราะห์เด็ก	R	R ²	Adjusted R ²	b	S.E.-est	β	t	Sig
1. การศึกษา (x ₁)	0.231	0.053	-	0.065	0.051	0.134	1.255	0.210
2. การฝึกอาชีพและจัดหางาน (x ₂)	0.245	0.060	0.056	0.127	0.031	0.245	4.07	0.000
3. สังคมสงเคราะห์ (x ₃)	0.171	0.029	-	-0.046	0.055	-0.089	-0.842	0.401
4. นันทนาการ (x ₄)	0.092	8.464	-	0	0.037	-0.001	-0.018	0.985

$$a = 3.126$$

$$S.E.-est Y = .44069$$

ตารางที่ 4.18 เมื่อวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของบริการของสถานสงเคราะห์เด็กแต่ละด้านที่มีต่ออิทธิบาทสี่ของวัยรุ่นในอุปการะ พบว่า มีเพียงบริการของสถานสงเคราะห์เด็กด้านการฝึกอาชีพและจัดหางาน (x₂) ที่สามารถส่งเสริมอิทธิบาทสี่ของวัยรุ่นในอุปการะ (Y) ได้คิดเป็นร้อยละ 5.60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.-est Y) เท่ากับ 0.44173 และสามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ } Y = 3.126 + 0.127 W_2$$

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน } Z_r = 0.245 Z_2$$

4.3 การวิเคราะห์น้ำหนักความสำคัญของบริการของสถานสงเคราะห์เด็กที่ได้รับ ที่มีต่ออิทธิบาทสี่ของวัยรุ่นในอุปการะ การวิเคราะห์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลการวิเคราะห์ ดังตารางที่ 4.19-4.20

ตารางที่ 4.19 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ และ อำนาจการพยากรณ์ของบริการของสถานสงเคราะห์เด็กชายด้าน ที่มีต่ออิทธิบาทสี่ของวัยรุ่นในอุปการะ

บริการของสถานสงเคราะห์เด็ก	b	β	β %	อันดับที่	BETA	t	SIG
1. การศึกษา (x ₁)	0.065	0.051	25.50	3	0.134	1.255	0.210
2. การฝึกอาชีพและจัดหางาน (x ₂)	0.107	0.057	28.50	1	0.207	1.887*	0.000
3. สังคมสงเคราะห์ (x ₃)	-0.046	0.055	27.50	2	-0.089	-0.842	0.421
4. นันทนาการ (x ₄)	-0.001	0.037	18.50	4	-0.001	-0.018	0.985
รวม		0.200	100				
	R = .258	SE _{est} = 0.145		F = 4.566*			
	R ² = .066	a = 3.140					

ตารางที่ 4.19 พบว่า บริการของสถานสงเคราะห์เด็กที่เด็กได้รับโดยรวมทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ บริการด้านการศึกษา การฝึกอาชีพและจัดหางาน สังคมสงเคราะห์ และนันทนาการ ที่มีผลต่ออิทธิ

บาทสี่ (R) เฉลี่ยร้อยละ 25.80 และมีการแปรผันร่วมกันทั้ง 4 ด้าน (R^2) คิดเป็นร้อยละ 6.60 อำนาจการพยากรณ์ของบริการของสถานสงเคราะห์เด็กแต่ละด้าน ในรูปคะแนนดิบ (b) มีค่าตั้งแต่ -0.001 ถึง 0.107 และในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) มีค่าตั้งแต่ 0.037 ถึง 0.057

ผลการวิเคราะห์น้ำหนักความสำคัญ (β %) พบว่า บริการของสถานสงเคราะห์เด็กด้านการฝึกอาชีพและจัดหางาน มีน้ำหนักความสำคัญที่มีผลต่ออิทธิบาทสี่สูงสุด คิดเป็นร้อยละ 28.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 รองลงมา ได้แก่ ด้านสังคมสงเคราะห์ที่มีผลร้อยละ 27.50 และด้านการศึกษามีผลร้อยละ 25.50 ส่วนด้านนันทนาการมีผลน้อยที่สุดร้อยละ 18.50 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ } Y = 3.140 + 0.107 W_2$$

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน } Z_r = 0.207 Z_2$$

ตารางที่ 4.20 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

อันดับที่	บริการของสถานสงเคราะห์เด็ก	อำนาจพยากรณ์	น้ำหนักความสำคัญที่มีผลร้อยละ	นัยสำคัญทางสถิติ	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1	การฝึกอาชีพและจัดหางาน	5.60	28.50	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05	เป็นไปตามสมมติฐาน
2	สังคมสงเคราะห์	-	27.50	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
3	การศึกษา	-	25.50	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
4	นันทนาการ	-	18.50	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
รวม 4 ด้าน		5.20	25.80	มีนัยสำคัญทางสถิติ .05	เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 4.20 พบว่า ผลการทดสอบที่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ บริการของสถานสงเคราะห์เด็กที่เด็กได้รับโดยรวมทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การศึกษา การฝึกอาชีพและจัดหางาน สังคมสงเคราะห์ และนันทนาการ สามารถร่วมกันส่งเสริมอิทธิบาทสี่ของวัยรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กได้คิดเป็นร้อยละ 5.20 มีน้ำหนักความสำคัญที่มีผลต่ออิทธิบาทสี่ คิดเป็นร้อยละ 25.80 เมื่อพิจารณารายบริการ พบว่า มีเพียงบริการด้านการฝึกอาชีพและจัดหางาน ที่สามารถส่งเสริมอิทธิบาทสี่ได้ คิดเป็นร้อยละ 5.60 มีน้ำหนักความสำคัญที่มีผลต่ออิทธิบาทสี่ คิดเป็นร้อยละ 28.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นในการปรับปรุงสถานสงเคราะห์เด็กเพื่อส่งเสริมอิทธิบาทสี่แก่ วัยรุ่นในอุปการะ

การวิจัยนี้เก็บรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นในการปรับปรุงสถานสงเคราะห์เด็กเพื่อส่งเสริมอิทธิบาทสี่แก่วัยรุ่นในอุปการะ ทั้งจากวัยรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กและเจ้าหน้าที่ ได้ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ ดังนี้

5.1 ความคาดหวังของวัยรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กต่อบริการของสถานสงเคราะห์เด็กที่ส่งเสริมอิทธิบาทสี่ วัยรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กมีความคิดเห็นว่าการบริการของสถานสงเคราะห์เด็ก ทั้งโดยรวมและรายบริการ 4 ด้าน ได้แก่ บริการด้านการศึกษา ฝึกอาชีพและจัดหางาน สังคมสงเคราะห์ และนันทนาการ ควรจะส่งเสริมอิทธิบาทสี่ของวัยรุ่นในอุปการะในระดับมาก ดังตารางที่ 4.21-4.25

ตารางที่ 4.21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผล ภาพรวมความคาดหวังของวัยรุ่นในอุปการะต่อบริการของสถานสงเคราะห์เด็กที่ส่งเสริมอิทธิบาทสี่

ความคาดหวังของวัยรุ่นในอุปการะ ต่อบริการของสถานสงเคราะห์เด็กที่ส่งเสริมอิทธิบาทสี่	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
1. การฝึกอาชีพและจัดหางาน	3.83	0.85	มาก
2. นันทนาการ	3.76	0.94	มาก
3. สังคมสงเคราะห์	3.73	0.96	มาก
4. การศึกษา	3.71	0.81	มาก
รวม	3.76	0.79	มาก

ตารางที่ 4.21 พบว่า วัยรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กมีความคาดหวังต่อบริการของสถานสงเคราะห์เด็กให้สามารถส่งเสริมอิทธิบาทสี่ ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.79 เมื่อพิจารณารายบริการ พบว่าวัยรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กมีความคาดหวังต่อแต่ละบริการของสถานสงเคราะห์เด็กให้สามารถส่งเสริมอิทธิบาทสี่ ในระดับมาก โดยที่บริการด้านการฝึกอาชีพและจัดหางานมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.83 (*SD*.0.94) รองลงมาได้แก่นันทนาการ สังคมสงเคราะห์ และการศึกษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 (*SD*.0.94) 3.73 (*SD*.0.96) และ 3.71 (*SD*.0.81) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผล ความคาดหวังของวัยรุ่นในอุปการะต่อบริการของสถานสงเคราะห์เด็กด้านการศึกษาที่ส่งเสริมอิทธิบาทสี่

ความคาดหวังของวัยรุ่นในอุปการะต่อบริการของ สถานสงเคราะห์เด็กด้านการศึกษาที่ส่งเสริมอิทธิบาทสี่	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
1. การส่งเสริมให้วัยรุ่นมีใจรักในเรื่องที่ทำ ต้องการทำให้เป็น ผลสำเร็จอย่างดี มีใช้สกว่าทำพอให้เสร็จๆ หรือเพียงเพราะ อยากได้รางวัล (ฉันทะ)	3.64	1.32	มาก

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

ความคาดหวังของวัยรุ่นในอุปการะต่อบริการของ สถานสงเคราะห์เด็กด้านการศึกษาที่ส่งเสริมอิทธิบาทสี่	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
2. การส่งเสริมให้วัยรุ่นมีความเพียร พยายามทุ่มเท อดทน ไม่ ท้อถอย ทำเรื่องต่างๆ จนกว่าสำเร็จ (วิริยะ)	3.63	1.01	มาก
3. การส่งเสริมให้วัยรุ่นมีความตั้งใจ เอาใจใส่จดจ่อในเรื่องที่ ทำ และมักใช้เวลาคิดในเรื่องนั้นมากกว่าเรื่องอื่นๆ (จิตตะ)	3.78	1.09	มาก
4. การส่งเสริมให้วัยรุ่นคิดพิจารณาด้วยเหตุผล สามารถ วางแผน หรือแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการที่เหมาะสม ถูกต้อง (วิมังสา)	3.83	1.13	มาก
รวม	3.71	0.81	มาก

ตารางที่ 4.22 พบว่า วัยรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กมีความคาดหวังต่อบริการของสถานสงเคราะห์เด็กด้านการศึกษาให้สามารถส่งเสริมอิทธิบาทสี่ ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.81 โดยคาดหวังต่อการส่งเสริมให้วัยรุ่นคิดพิจารณาด้วยเหตุผลสามารถวางแผน หรือแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการที่เหมาะสม ถูกต้อง (วิมังสา) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.83 (*SD*.1.13) รองลงมาได้แก่ การส่งเสริมให้วัยรุ่นมีความตั้งใจ เอาใจใส่จดจ่อในเรื่องที่ทำ และมักใช้เวลาคิดในเรื่องนั้นมากกว่าเรื่องอื่นๆ (จิตตะ) มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.78 (*SD*.1.09) การส่งเสริมให้วัยรุ่นมีใจรักในเรื่องที่ทำ ต้องการทำให้เป็นผลสำเร็จอย่างดี มีใช้สักว่าทำพอให้เสร็จๆ หรือเพียงเพราะอยากได้รางวัล (ฉันทะ) 3.64 (*SD*.1.32) และ การส่งเสริมให้วัยรุ่นมีความเพียร พยายามทุ่มเท อดทน ไม่ท้อถอย ทำเรื่องต่างๆ จนกว่าสำเร็จ (วิริยะ) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 (*SD*.1.01)

ตารางที่ 4.23 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผล ความคาดหวังของวัยรุ่นในอุปการะต่อบริการของสถานสงเคราะห์เด็กด้านการฝึกอาชีพและจัดหางานที่ส่งเสริมอิทธิบาทสี่

ความคาดหวังของวัยรุ่นในอุปการะต่อบริการของสถานสงเคราะห์ เด็กด้านการฝึกอาชีพและจัดหางานที่ส่งเสริมอิทธิบาทสี่	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
1. การส่งเสริมให้วัยรุ่นมีใจรักในเรื่องที่ทำ ต้องการทำให้เป็น ผลสำเร็จอย่างดี มีใช้สักว่าทำพอให้เสร็จๆ หรือเพียงเพราะอยาก ได้รางวัล (ฉันทะ)	3.71	1.14	มาก
2. การส่งเสริมให้วัยรุ่นมีความเพียร พยายามทุ่มเท อดทน ไม่ ท้อถอย ทำเรื่องต่างๆ จนกว่าสำเร็จ (วิริยะ)	3.94	1.19	มาก
3. การส่งเสริมให้วัยรุ่นมีความตั้งใจ เอาใจใส่จดจ่อในเรื่องที่ทำ และมักใช้เวลาคิดในเรื่องนั้นมากกว่าเรื่องอื่นๆ (จิตตะ)	3.82	1.03	มาก
4. การส่งเสริมให้วัยรุ่นคิดพิจารณาด้วยเหตุผล สามารถวางแผน หรือแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการที่เหมาะสม ถูกต้อง (วิมังสา)	3.89	1.02	มาก
รวม	3.83	0.85	มาก

ตารางที่ 4.23 พบว่า วัยรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กมีความคาดหวังต่อบริการของสถานสงเคราะห์เด็กด้านการฝึกอาชีพและจัดหางานให้สามารถส่งเสริมอาชีพที่ดี ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.85 โดยคาดหวังต่อการส่งเสริมให้วัยรุ่นมีความเพียร พยายามทุ่มเท อดทน ไม่ท้อถอย ทำเรื่องต่างๆ จนกว่าสำเร็จ (วิริยะ) ค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.94 (*SD*.1.19) รองลงมาได้แก่ การส่งเสริมให้วัยรุ่นคิดพิจารณาด้วยเหตุผล สามารถวางแผน หรือแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการที่เหมาะสม ถูกต้อง (วิมังสา) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 (*SD*.1.02) การส่งเสริมให้วัยรุ่นมีความตั้งใจ เอาใจใส่จดจ่อในสิ่งที่ทำ และมักใช้เวลาคิดในเรื่องนั้นมากกว่าเรื่องอื่นๆ (จิตตะ) มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.82 (*SD*.1.03) และ การส่งเสริมให้วัยรุ่นมีใจรักในสิ่งที่ทำ ต้องการทำให้เป็นผลสำเร็จอย่างดี มีใช้สักว่าทำพอให้เสร็จๆ หรือเพียงเพราะอยากได้รางวัล (ฉันทะ) 3.71 (*SD*.1.14)

ตารางที่ 4.24 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผล ความคาดหวังของวัยรุ่นในอุปการะต่อบริการของสถานสงเคราะห์เด็กด้านสังคมสงเคราะห์ที่ส่งเสริมอาชีพที่ดี

ความคาดหวังของวัยรุ่นในอุปการะต่อบริการของสถานสงเคราะห์เด็กด้านสังคมสงเคราะห์ที่ส่งเสริมอาชีพที่ดี	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
1. การส่งเสริมให้วัยรุ่นมีใจรักในสิ่งที่ทำ ต้องการทำให้เป็นผลสำเร็จอย่างดี มีใช้สักว่าทำพอให้เสร็จๆ หรือเพียงเพราะอยากได้รางวัล (ฉันทะ)	3.59	1.21	มาก
2. การส่งเสริมให้วัยรุ่นมีความเพียร พยายามทุ่มเท อดทน ไม่ท้อถอย ทำเรื่องต่างๆ จนกว่าสำเร็จ (วิริยะ)	3.90	1.14	มาก
3. การส่งเสริมให้วัยรุ่นมีความตั้งใจ เอาใจใส่จดจ่อในสิ่งที่ทำ และมักใช้เวลาคิดในเรื่องนั้นมากกว่าเรื่องอื่นๆ (จิตตะ)	3.68	1.20	มาก
4. การส่งเสริมให้วัยรุ่นคิดพิจารณาด้วยเหตุผล สามารถวางแผน หรือแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการที่เหมาะสม ถูกต้อง (วิมังสา)	3.76	1.16	มาก
รวม	3.73	0.96	มาก

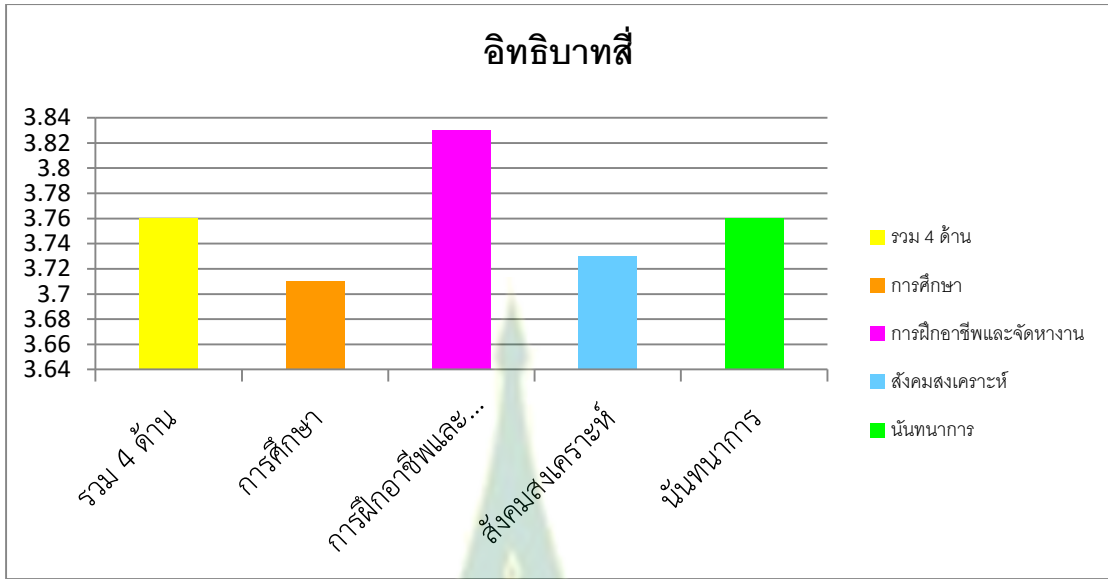
ตารางที่ 4.24 พบว่า วัยรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กมีความคาดหวังต่อบริการของสถานสงเคราะห์เด็กด้านสังคมสงเคราะห์ให้สามารถส่งเสริมอาชีพที่ดี ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.96 โดยคาดหวังต่อการส่งเสริมให้วัยรุ่นมีความเพียร พยายามทุ่มเท อดทน ไม่ท้อถอย ทำเรื่องต่างๆ จนกว่าสำเร็จ (วิริยะ) ค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.90 (*SD*.1.14) รองลงมาได้แก่ การส่งเสริมให้วัยรุ่นคิดพิจารณาด้วยเหตุผล สามารถวางแผน หรือแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการที่เหมาะสม ถูกต้อง (วิมังสา) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 (*SD*.1.16) การส่งเสริมให้วัยรุ่นมีความตั้งใจ เอาใจใส่จดจ่อในสิ่งที่ทำ และมักใช้เวลาคิดในเรื่องนั้นมากกว่าเรื่องอื่นๆ (จิตตะ) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 (*SD*.1.20) และ การส่งเสริมให้วัยรุ่นมีใจรักในสิ่งที่ทำ ต้องการทำให้เป็นผลสำเร็จอย่างดี มีใช้สักว่าทำพอให้เสร็จๆ หรือเพียงเพราะอยากได้รางวัล (ฉันทะ) 3.59 (*SD*.1.21)

ตารางที่ 4.25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผล ความคาดหวังของวัยรุ่นในอุปการะต่อ บริการของสถานสงเคราะห์เด็กดำนันทนาการที่ส่งเสริมอิทธิบาทสี่

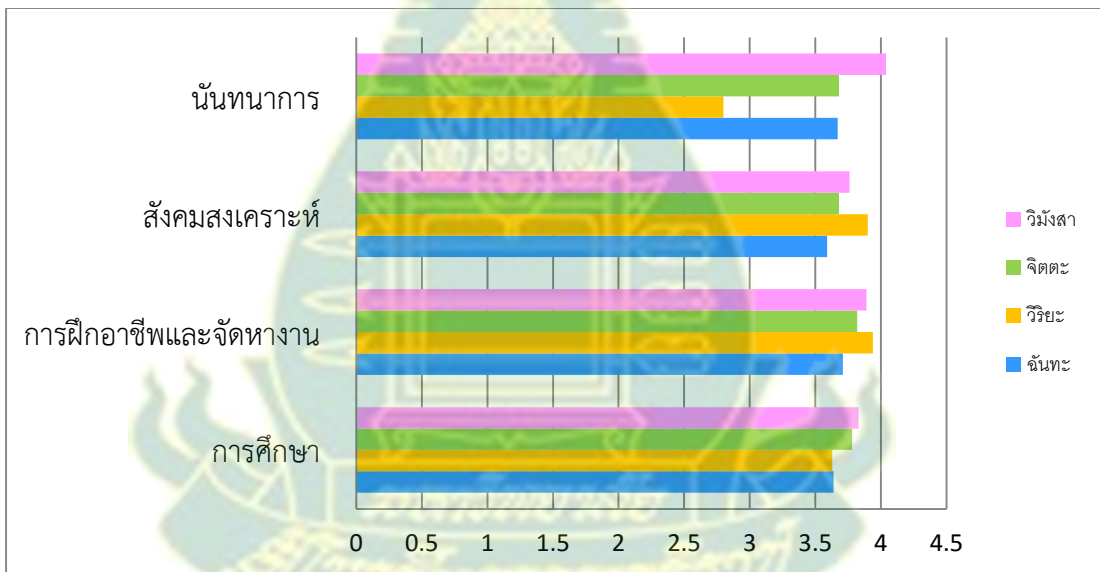
ความคาดหวังของวัยรุ่นในอุปการะต่อบริการของสถาน สงเคราะห์เด็กดำนันทนาการที่ส่งเสริมอิทธิบาทสี่	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
1. การส่งเสริมให้วัยรุ่นมีใจรักในเรื่องที่ทำ ต้องการทำให้ เป็นผลสำเร็จอย่างดี มีใช้สัปดาห์ทำพอให้เสร็จๆ หรือเพียง เพราะอยากได้รางวัล (ฉันทะ)	3.67	1.26	มาก
2. การส่งเสริมให้วัยรุ่นมีความเพียร พยายามทุ่มเท อดทน ไม่ท้อถอย ทำเรื่องต่างๆ จนกว่าสำเร็จ (วิริยะ)	3.65	1.31	มาก
3. การส่งเสริมให้วัยรุ่นมีความตั้งใจ เอาใจใส่จดจ่อในเรื่องที่ ทำ และมักใช้เวลาคิดในเรื่องนั้นมากกว่าเรื่องอื่นๆ (จิตตะ)	3.68	1.18	มาก
4. การส่งเสริมให้วัยรุ่นคิดพิจารณาด้วยเหตุผล สามารถ วางแผน หรือแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการที่เหมาะสม ถูกต้อง (วิมังสา)	4.04	1.07	มาก
รวม	3.76	0.94	มาก

ตารางที่ 4.25 พบว่า วัยรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กมีความคาดหวังต่อบริการของ สถานสงเคราะห์เด็กดำนันทนาการให้สามารถส่งเสริมอิทธิบาทสี่ ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.94 โดยคาดหวังต่อการส่งเสริมให้วัยรุ่นคิดพิจารณาด้วยเหตุผล สามารถวางแผน หรือแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการที่เหมาะสม ถูกต้อง (วิมังสา) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.04 (*SD*.1.07) รองลงมาได้แก่ การส่งเสริมให้วัยรุ่นมีความตั้งใจ เอาใจใส่จดจ่อในเรื่องที่ทำ และมัก ใช้เวลาคิดในเรื่องนั้นมากกว่าเรื่องอื่นๆ (จิตตะ) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 (*SD*.1.18) การส่งเสริมให้ วัยรุ่นมีใจรักในเรื่องที่ทำ ต้องการทำให้เป็นผลสำเร็จอย่างดี มีใช้สัปดาห์ทำพอให้เสร็จๆ หรือเพียง เพราะอยากได้รางวัล (ฉันทะ) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 (*SD*.1.26) และ การส่งเสริมให้วัยรุ่นมีความ เพียร พยายามทุ่มเท อดทน ไม่ท้อถอย ทำเรื่องต่างๆ จนกว่าสำเร็จ (วิริยะ) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 (*SD*.1.31)

โดยสรุป ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคาดหวังของวัยรุ่นในอุปการะของสถาน สงเคราะห์เด็กให้สามารถส่งเสริมอิทธิบาทสี่ พบว่า วัยรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กมีความ คาดหวังต่อบริการด้านการฝึกอาชีพและจัดหางานสูงที่สุด เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบของอิทธิ บาทสี่ พบว่า วัยรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กมีความคาดหวังให้บริการดำนันทนาการ สามารถส่งเสริมวิมังสา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ดังภาพที่ 4.1-4.2

ภาพที่ 4.1 สรุปความคาดหวังของวัยรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กต่อบริการของสถานสงเคราะห์เด็กที่ส่งเสริมอิทธิบาทสี่ ในภาพรวม

ภาพที่ 4.2 สรุปความคาดหวังของวัยรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กต่อบริการของสถานสงเคราะห์เด็กที่ส่งเสริมแต่ละองค์ประกอบของอิทธิบาทสี่

5.2 ความคิดเห็นของวัยรุ่นในอุปการะต่อการปรับปรุงบริการของสถานสงเคราะห์เด็กเพื่อส่งเสริมอิทธิบาทสี่แก่วัยรุ่นในอุปการะ

5.2.1 บริการด้านการศึกษา วัยรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กก็มีความต้องการ ดังนี้

- 1) การสอนการบ้านแก่เด็กที่อยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
- 2) การออกไปทัศนศึกษานอกสถานสงเคราะห์บ่อยๆ

3) การจัดให้เด็กได้เรียนพิเศษตามบ้าน หรือการสอนพิเศษแบบตัวต่อตัว เด็กจะได้เรียนเก่งขึ้น

4) การเพิ่มเครื่องคอมพิวเตอร์จากที่มีอยู่แล้ว 2 เครื่องซึ่งไม่เพียงพอต่อจำนวนเด็กที่มีมาก เพื่อเด็กทุกคน จะได้ทำการบ้านส่งได้ทัน

5) การพาไปชมการแสดงต่างๆ ที่สะท้อนสภาพสังคมในปัจจุบัน

6) การสนับสนุนการเรียนภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์ ต้องการครูพิเศษสอนภาษาอังกฤษ

5.2.2 บริการด้านการฝึกอาชีพและการมีงานทำ วัยรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กมีความต้องการได้รับการส่งเสริมให้ไปทำงานนอกสถานสงเคราะห์

5.2.3 บริการด้านสังคมสงเคราะห์ วัยรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กมีความต้องการ ดังนี้

1) การปรับปรุงเจ้าหน้าที่ให้เข้าใจ คิดถึงความรู้สึกของเด็ก และรับฟังความคิดเห็นของเด็ก มากขึ้น ลดการใช้ความรุนแรงกับเด็ก การทำร้ายเด็กด้วยการใช้อารมณ์กับเด็ก เช่น ด่าและตีเด็ก ใส่ร้ายเด็ก ทำให้เด็กหนีออกจากสถานสงเคราะห์ เด็กจึงขาดเรียน เวลาเด็กทำความดี จะบอกว่าไม่ดีทำให้เด็กเสียใจหรือร้องไห้ พุดถึงพ่อแม่ หรือด่าว่าเรื่องพ่อแม่ ใช้คำพูดไม่สุภาพ เป็นคำพูดที่เจ้าหน้าที่ไม่สมควรพูดกับเด็ก พุดเหมือนเด็กไม่มีคุณค่า เด็กรู้สึกเหมือนถูกข่มเหงและกลั่นแกล้ง และหวาดกลัว ไม่ใช่การอบรมสั่งสอนธรรมดา เด็กทำผิด 1 ครั้ง ไม่มีการตักเตือน ลงโทษไม่ทำให้เรียนหนังสือ เด็กต้องพยายามทำตามคำสั่งทุกอย่าง เป็นต้น

2) โอกาสได้รับการศึกษาเพื่ออนาคตจะได้มีอาชีพ โดยอนุญาตให้เด็กตัดสินใจเลือกเรียนในสาขาวิชาที่ตนเองชอบ ไม่ต้องการให้ผู้ใหญ่บังคับหรือชี้แนะแนวทาง

3) การอนุญาตให้เด็กชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา มีโทรศัพท์มือถือ มีความจำเป็นต่อการเรียน การสื่อสารกับเพื่อนๆ และอาจารย์ เวลาทำงานที่โรงเรียนหรือวิทยาลัย จำเป็นต้องกลับผิดเวลา (ค่า) จะได้โทรศัพท์แจ้งสถานสงเคราะห์ได้ เด็กไม่ได้ใช้โทรศัพท์รู้สึกเก็บกด เป็นสาเหตุหนึ่งที่หนีออกจากสถานสงเคราะห์ ปัจจุบัน เวลาเจ้าหน้าที่เห็นโทรศัพท์มือถือของเด็ก เจ้าหน้าที่จะทุบทิ้ง

4) ความต้องการให้เจ้าหน้าที่พูดกับเด็กดีๆ ไม่บังคับ ให้อิสระออกไปเที่ยวนอกสถานสงเคราะห์บ่อยครั้ง

5) อนุญาตให้เด็กตั้งแต่อายุ 16 ปี ออกไปอยู่หอนอกสถานสงเคราะห์ เพราะอยากมีอิสระไม่ได้อยากอยู่แต่ในสถานสงเคราะห์

6) ความต้องการไปเยี่ยมญาติบ่อยครั้งกว่าแค่เฉพาะในช่วงปิดภาคการศึกษา

7) ความต้องการให้เจ้าหน้าที่ดูแลเอาใจใส่เวลาเด็กเจ็บป่วย เช่น ถามว่าอาการเป็นอย่างไรบ้าง หายหรือยัง ดีขึ้นไหม เป็นต้น

8) เมื่อเด็กกับเจ้าหน้าที่มีความคิดเห็นไม่ตรงกัน ให้เข้าใจและเอาใจใส่เด็กมากขึ้น ไม่ต้องการให้คิดว่าเด็กดื้อ ไม่เชื่อฟัง แล้วย้ายเด็กไปอยู่ที่อื่น หรือต่างจังหวัด เด็กไม่ต้องการย้ายที่อยู่เพราะรู้สึกเหมือนถูกลงโทษ

- 9) เมื่อรับฟังความคิดเห็นของเด็กแล้วอะไรที่ทำได้ให้บอกสาเหตุด้วย ไม่ใช่เฉยๆไป
- 10) ต้องการให้เจ้าหน้าที่รักษาภาวะเบียบ ไม่ปล่อยปละละเลยเด็กให้ขาดระเบียบ
- 11) การฝึกอบรมเด็กหรือมีกิจกรรมให้เด็กใช้เวลาให้เป็นประโยชน์
- 12) สอนให้เด็กในสถานสงเคราะห์มีน้ำใจต่อกัน ส่งต่อรุ่นสู่รุ่น

5.2.4 บริการด้านนันทนาการ วิทยุรุ่นในอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กมีความต้องการ ดังนี้

- 1) การส่งเสริมให้เด็กได้พัฒนาความสามารถและกล้าแสดงออกความสามารถที่มีอยู่อย่างเต็มที่ ทั้งด้านดนตรี กีฬา การเดิน เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความต้องการได้รับการสนับสนุนด้านกีฬาเพื่อได้ติดทีมชาติ
- 2) การสนับสนุนให้เด็กเชี่ยวชาญด้านดนตรี เช่น การสอนเล่นกีตาร์ และมีเครื่องดนตรีจำนวนมากเพียงพอกับจำนวนเด็กที่สนใจเล่นดนตรี มีวงดนตรีประจำสถานสงเคราะห์เด็ก ชุดฟ้อนรำพร้อมชุด พิธีห้องดนตรี ห้องเกมส์ ทุกวัน เป็นต้น
- 3) การส่งเสริมและสนับสนุนด้านกีฬา ได้แก่ การปรับปรุงโรงยิมให้เล่นบาสเกตบอล การสร้างโรงกีฬา และต้องการเครื่องเล่นและอุปกรณ์กีฬา ชุดกีฬา สระว่ายน้ำเด็กจะได้ว่ายน้ำเป็น สนามฟุตบอล สपोर्टไลท์ที่สนามกลางแจ้ง เพื่อจะได้มีแสงสว่างในเวลากลางคืนที่สนามกลางแจ้ง ได้เล่นหรือซ้อมกีฬาต่อได้เมื่อไม่มีแสงอาทิตย์ ปั่นจักรยานทุกวัน การจัดให้เด็กออกไปแข่งขันกีฬานอกสถานที่บ่อยขึ้น เป็นต้น

5.3 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการของสถานสงเคราะห์เด็กที่ส่งเสริมอิทธิบาทสี่แก่วิทยุรุ่นในอุปการะ ผู้ให้ข้อมูลจำนวน 33 คน ประกอบด้วย ผู้ปกครองสถานสงเคราะห์ 3 คน หัวหน้าฝ่ายบริหาร 1 คน นักสังคมสงเคราะห์ 7 คน นักจิตวิทยา 5 คน ครูฝึกอาชีพ 3 คน เจ้าหน้าที่พยาบาล 1 คน เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหาร 5 และพี่เลี้ยงเด็ก 8 คน สังกัด สถานสงเคราะห์เด็กชายเชียงใหม่ สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านราชสีมา สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านบางละมุง สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านมหาเมฆ สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านปากเกร็ด สถานสงเคราะห์เยาวชนมูลนิธิมหาเมฆ สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านศรีธรรมราช สถานสงเคราะห์เด็กเวียงพิงค์ สถานสงเคราะห์เด็กหญิงอุดรธานี สถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี และ สถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านสงขลา

เจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์เด็กให้ข้อมูลว่า ปัจจุบันสถานสงเคราะห์เด็กจัดบริการด้านต่างๆ แก่เด็กในอุปการะโดยเน้นการส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการที่เหมาะสมตามวัย ตามที่อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 กำหนด และดำเนินงานตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ มีความคิดเห็นว่าการบริการด้านต่างๆ ที่จัดสามารถส่งเสริมอิทธิบาทสี่แก่วิทยุรุ่นในอุปการะ ดังนี้

5.3.1 บริการด้านการศึกษา เดิมสถานสงเคราะห์เด็กแต่ละแห่งมีโรงเรียนประจำสถานสงเคราะห์ เพื่อจัดการศึกษาให้แก่เด็กในสถานสงเคราะห์เด็กทุกคนตามที่กฎหมายบัญญัติ ว่าเด็กที่มีสัญชาติไทยทุกคนต้องได้รับการศึกษาภาคบังคับขั้นประถมศึกษา ต่อมา ประเทศไทยมีพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 ขยายระดับการศึกษาภาคบังคับเป็นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

และ ปี พ.ศ. 2544 มีการปรับโครงสร้างระบบราชการไทย รัฐบาลสถาปนากระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ขึ้น มีการจัดตั้งสถานสงเคราะห์เด็กจำนวนเพิ่มขึ้นโดยกระจายไปทุกภูมิภาคของประเทศ ตลอดจนเด็กที่เติบโตในสถานสงเคราะห์เด็กเมื่อออกไปนอกสถานสงเคราะห์เด็กไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ เช่น อยู่ในสถานสงเคราะห์เด็กไม่ต้องซื้อหา ไม่เคยเรียนรู้เรื่องการใช้จ่ายเงินแลกกับสิ่งของ เมื่อออกมาสังคมภายนอกสถานสงเคราะห์เด็ก เด็กใช้เงินไม่เป็น หรืออยู่ในสถานสงเคราะห์เด็ก ต้องใช้สิ่งของร่วมกัน มีแต่ของส่วนรวม ทำให้เด็กไม่เคยชินกับสมบัติส่วนตัว เมื่อออกมาสังคมภายนอกสถานสงเคราะห์เด็ก เด็กจึงหยิบใช้สิ่งของต่างๆ โดยไม่คำนึงถึงความเป็นเจ้าของ ซึ่งสังคมประณามว่าเป็นการขโมย เป็นต้น รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงทางสังคม ทำให้สถานสงเคราะห์เด็กแต่ละแห่งมีศักยภาพไม่เพียงพอที่จะจัดการศึกษาตอบสนองเด็กได้ทุกคน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จึงมีนโยบายให้เด็กในสถานสงเคราะห์ทุกแห่งออกไปเรียนร่วมกับเด็กทั่วไปในระบบโรงเรียน

ปัจจุบัน มีเพียงสถานสงเคราะห์เด็ก 2 แห่งเท่านั้น ได้แก่ สถานสงเคราะห์เด็กหญิงราชวิถี และสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กกระยอง ที่มีโรงเรียนในสถานสงเคราะห์เด็ก จัดการศึกษาระดับประถมศึกษาแก่เด็กในสถานสงเคราะห์ จัดการเรียนการสอนเป็น 4 หมวด คือ ทักษะชีวิตประจำวัน คณิตศาสตร์ ประสาทการรับรู้และหมวดภาษา เด็กได้เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริงด้วยตัวเอง ทำให้เด็กเรียนรู้ได้เร็วขึ้น เด็กมีสมาธิมากขึ้น แต่ไม่ได้จัดการศึกษาแก่เด็กทุกคนในสถานสงเคราะห์เด็ก เด็กในสถานสงเคราะห์เด็กที่มีความสามารถเรียนร่วมกับเด็กทั่วไป จะออกไปเรียนในโรงเรียนปกตินอกสถานสงเคราะห์เด็ก ส่วนเด็กที่เรียนในโรงเรียนของสถานสงเคราะห์เด็ก เป็นเด็กที่บกพร่องทางสติปัญญา เด็กที่มีปัญหาทางการเรียน ไม่สามารถเรียนร่วมกับเด็กทั่วไปได้ และเด็กปกติที่สถานสงเคราะห์เด็กรับอุปการะไว้ในช่วงระยะเวลาว่างเปิดภาคการศึกษา ยังไม่สามารถเข้าเรียนในโรงเรียนนอกสถานสงเคราะห์ได้ เพื่อให้เด็กกลุ่มนี้ได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์กับตนเอง และเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียนร่วมในโรงเรียนปกติ

เจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์เด็กชายปากเกร็ดมีความคิดเห็นว่า เดิม การจัดการศึกษาในสถานสงเคราะห์ทำให้สามารถดูแลเด็กได้ใกล้ชิดกว่าปัจจุบัน ในสถานสงเคราะห์ไม่มีเด็กเกรเด็กในสถานสงเคราะห์ส่วนใหญ่เมื่อจบการศึกษาภาคบังคับ เจ้าหน้าที่จะติดต่อหานายจ้างมารับเด็กไปทำงาน เด็กส่วนใหญ่จึงออกจากสถานสงเคราะห์แล้วไปอยู่กับนายจ้าง สามารถนับได้ว่าเด็กประสบความสำเร็จในชีวิตทุกคน ได้เติบโตในหน้าที่การงาน และพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้ามากบ้างน้อยบ้าง เช่น รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท เป็นต้น ซึ่งแตกต่างจากปัจจุบัน ที่เด็กในสถานสงเคราะห์เด็กออกไปเรียนหนังสือนอกสถานสงเคราะห์ตั้งแต่เล็ก เด็กบางคนเรียนรู้พฤติกรรมเกรจากเด็กนอกสถานสงเคราะห์ ถูกชักจูงไปในทางที่ไม่ดีได้ง่าย ครูบางโรงเรียนมีอคติกับเด็กในสถานสงเคราะห์เด็ก

สถานสงเคราะห์เด็กให้ความสำคัญเรื่องการศึกษาของเด็ก เพราะตระหนักว่าการศึกษเปรียบเสมือนอาวุธสำหรับเด็ก เด็กในสถานสงเคราะห์เด็กส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 90 เรียนในระบบโรงเรียน โดยสถานสงเคราะห์เด็กจัดให้เด็กกระจายเรียนในโรงเรียนต่างๆ ใกล้สถานสงเคราะห์ อีกร้อยละ 10 เรียนการศึกษานอกระบบ เมื่อเด็กในสถานสงเคราะห์เด็กเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หรือมัธยมศึกษาปีที่ 3 เจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์จะวางแผนการศึกษาแก่เด็ก

เป็นรายบุคคล โดยพิจารณาจากผลการเรียน ความถนัด ศักยภาพ และความสนใจของเด็กแบบรายบุคคล ในร้อยละ 90 มีเด็กในสถานสงเคราะห์เด็กคิดเป็นร้อยละ 10 ที่สามารถเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในร้อยละ 10 นี้ มีประมาณร้อยละ 5 ที่สามารถเรียนในระดับอุดมศึกษา อีกร้อยละ 5 ที่สามารถเรียนระดับอาชีวศึกษา ส่วนเด็กกลุ่มที่เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอีกร้อยละ 80 ของเด็กทั้งหมดที่ไม่สามารถเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระบบโรงเรียนได้ และเด็กอีกร้อยละ 10 ที่เรียนการศึกษานอกระบบ จะได้รับการฝึกอาชีพ อาจได้เรียนที่โรงเรียนสารพัดช่าง ศูนย์ฝึกอาชีพสตรี หรือฝึกอาชีพในสถานสงเคราะห์เด็ก

เด็กในสถานสงเคราะห์เด็กคิดเป็นร้อยละ 10 ที่เรียนการศึกษานอกระบบ เนื่องจากหลายสาเหตุ ได้แก่ ระดับสติปัญญาต่ำกว่าเกณฑ์ เจ็บป่วยทางจิตเวชต้องกินยาเป็นประจำ มีปัญหาทางอารมณ์และสมาธิที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนร่วมกับเด็กปกติ การเลี้ยงดูเด็กกลุ่มนี้จึงไม่เน้นเรื่องการศึกษาและการฝึกอาชีพ

การเลี้ยงดูเด็กในสถานสงเคราะห์เด็กให้ความสำคัญกับความสุขของเด็กมากกว่าการบังคับ ทำให้เด็กอยากเรียน อยากมีอนาคต และเป็นคนดีของสังคม ผู้ปกครองและเจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์เด็กส่วนใหญ่คิดว่าการจัดบริการด้านการศึกษาที่สามารถส่งเสริมอิทธิบาทสี่แก้วัยรุ่น ในอุปการะที่เกี่ยวกับการจัดการสอนเสริมนอกเวลาเรียน จัดบริการห้องสมุด มุมการอ่าน และคอมพิวเตอร์ ทัศนศึกษานอกสถานที่ และการเข้าค่าย มีการดำเนินงาน ดังนี้

1) การเสริมความรู้นอกเวลาเรียน ประกอบด้วย 2 กิจกรรมหลัก ได้แก่ กิจกรรมเรียนพิเศษหลังเลิกเรียน และกิจกรรมเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ

(1) กิจกรรมเรียนพิเศษหลังเลิกเรียน สถานสงเคราะห์เด็กใช้เงินมูลนิธิของสถานสงเคราะห์ จ้างครูพิเศษมาสอนเด็กที่มีผลการเรียนต่ำ และค่อนข้างต่ำ เข้ามาสอนในสถานสงเคราะห์เด็ก โดยเฉพาะวิชาที่ยาก ได้แก่ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และมีอาสาสมัครเข้ามาสอนพิเศษแก่เด็กในวันหยุด ได้แก่ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ กิจกรรมนี้ส่วนใหญ่จัดบริการแก่เด็กที่กำลังเรียนชั้นประถมศึกษา และเด็กที่กำลังเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

(2) กิจกรรมเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ สถานสงเคราะห์เด็กใช้เงินมูลนิธิของสถานสงเคราะห์มอบแก่เด็กที่กำลังเรียนชั้นมัธยมปลายหรืออาชีวศึกษา เป็นค่ากวดวิชาเพื่อเตรียมตัวสอบเข้าเรียนระดับอุดมศึกษา นอกจากนี้ มีบุคคลภายนอกจำนวนมากหมุนเวียนกันมาให้ความรู้ต่างๆ ทุกสัปดาห์ ในลักษณะจิตอาสา และภาคเอกชนหลายแห่ง เช่น ธนาकार โรงงานผลิตรถยนต์ เป็นต้น ซึ่งเป็นภาคธุรกิจจัดโครงการ “ความร่วมมือรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ” ใช้งบประมาณของหน่วยงานให้ทุนสนับสนุนเด็กในสถานสงเคราะห์เด็กเข้ารับการเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ เช่น อบรมภาษาต่างประเทศในโรงเรียนสอนภาษาของเอกชน เป็นต้น โดยสถานสงเคราะห์คัดเลือกเด็กที่มีผลการเรียนดีและมีความสนใจจะเข้ารับการอบรม

2) บริการห้องสมุด มุมการอ่าน และคอมพิวเตอร์ สถานสงเคราะห์เด็กทุกแห่งมีห้องสมุดหรือมุมอ่านหนังสือสำหรับเด็กในอุปการะ ราชการไม่มีงบประมาณจัดซื้อหนังสือเข้าห้องสมุดหรือมุมอ่านหนังสือแก่สถานสงเคราะห์เด็ก สถานสงเคราะห์เด็กใช้เงินมูลนิธิซื้อหนังสือเข้าห้องสมุดหรือมุมอ่านหนังสือ หรือรับบริจาคจากผู้มีจิตกุศลและบริษัทต่างๆ ส่วนใหญ่เป็นหนังสือประเภทอ่าน

เล่นทั่วไป และหนังสือบันเทิง หนังสือที่เป็นสารานุกรมมีน้อย และสถานสงเคราะห์บางแห่งในต่างจังหวัดไม่มีหนังสือประเภทอ้างอิง เช่น พจนานุกรม สารานุกรม เป็นต้น

สถานสงเคราะห์เด็กทุกแห่งมีเครื่องคอมพิวเตอร์จัดบริการแก่เด็กในสถานสงเคราะห์ เพื่อใช้ค้นคว้าและทำการบ้าน โดยให้เด็กหมุนเวียนผลัดกันใช้ แต่มีจำนวนไม่เพียงพอ ทำให้เด็กบางคนอาจได้ใช้ในเวลาค่ำและกว่าจะทำการบ้านเสร็จก็เป็นเวลาเกือบดึก

สถานสงเคราะห์เด็กบางแห่งอนุญาตให้เด็กชั้นมัธยมศึกษามีโทรศัพท์มือถือถือส่วนตัว ทำให้เด็กใช้โทรศัพท์มือถือเข้าถึงอินเทอร์เน็ตใช้ค้นคว้าและทำการบ้านแทนเครื่องคอมพิวเตอร์ แต่ยังมีสถานสงเคราะห์เด็กส่วนใหญ่ที่ไม่อนุญาตให้เด็กในสถานสงเคราะห์เด็กมีโทรศัพท์มือถือส่วนตัว ซึ่งเด็กในสถานสงเคราะห์เด็กเหล่านี้บางคนแอบมีโทรศัพท์มือถือส่วนตัว เมื่อเจ้าหน้าที่จับได้ว่าเด็กมีโทรศัพท์มือถือส่วนตัว เจ้าหน้าที่จะยึดโทรศัพท์มือถือส่วนตัวของเด็กทันที และมีการลงโทษเด็กด้วยเหตุที่ทำให้ผิดกฎระเบียบของสถานสงเคราะห์

3) ทักษะศึกษาและการเข้าค่ายนอกสถานที่ สถานสงเคราะห์เด็กทุกแห่งมีการจัดทักษะศึกษาและการเข้าค่ายนอกสถานที่แก่เด็กปีละ 1-2 ครั้งๆ ละประมาณ 2-3 วัน กิจกรรมประกอบด้วย

(1) การอบรมเกี่ยวกับทักษะชีวิต ประกอบด้วย เรื่องระเบียบวินัย การใช้ชีวิตประจำวัน การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน ความมานะอดทนในสิ่งที่ตัวเองทำ รู้จักรับผิดชอบในหน้าที่ที่ตนเองได้รับมอบหมาย และความตั้งใจมุ่งมั่นในการศึกษาเล่าเรียน เพื่อที่จะพึ่งพาตนเองได้ในอนาคต การฝึกทักษะการคิด ทักษะการดูแลความสะอาดและสุขภาพร่างกายตนเอง

(2) การอบรมให้ความรู้รอบตัว เช่น การรู้จักกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน ทักษะภาษาเพื่อนบ้าน ให้เด็กรู้จักประเทศในกลุ่มอาเซียน ในลักษณะความรู้รอบตัว

(3) ทักษะศึกษานอกสถานที่ ส่วนใหญ่จัดปีละ 1 ครั้ง พาเด็กทั้งสถานสงเคราะห์ไปสถานที่ที่แปลกใหม่สำหรับเด็ก เช่น ทะเล สถานที่ท่องเที่ยว วัด เป็นต้น บางครั้งมีบริษัทเอกชน โรงงานอุตสาหกรรม และธนาคาร ให้การสนับสนุนพาเด็กออกไปชมภาพยนตร์ และการแสดงดนตรีภายนอกสถานสงเคราะห์

5.3.2 บริการด้านการฝึกอาชีพและจัดหางาน สถานสงเคราะห์เด็กมีบริการจัดหางานที่สอดคล้องกับความถนัด และการเตรียมความพร้อมด้านอาชีพแก่เด็กก่อนออกจากสถานสงเคราะห์เด็ก ตามศักยภาพของเด็กแต่ละคน แบ่งเป็น 3 ประเภท ดังนี้

ประเภทที่ 1 บริการด้านการฝึกอาชีพและจัดหางานสำหรับเด็กที่ไม่สามารถเรียนในระบบโรงเรียน เป็นเด็กบกพร่องทางสติปัญญา เด็กที่มีปัญหาทางการเรียน เด็กที่เจ็บป่วยทางจิตเวชต้องกินยาเป็นประจำ เด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์และสมาธิที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนร่วมกับเด็กปกติ สถานสงเคราะห์เด็กจัดให้เด็กกลุ่มนี้ได้รับการฝึกอาชีพตามความสนใจของเด็กแต่ละคน เพื่อให้เด็กยึดเป็นอาชีพเมื่อถึงวัยต้องออกไปอยู่ในสังคม (อายุ 18 ปีบริบูรณ์) โดยเจ้าหน้าที่กลุ่มงานอาชีพของสถานสงเคราะห์เด็ก หรือจัดหาวิทยากรภายนอกเข้ามาฝึกอาชีพแก่เด็กในสถานสงเคราะห์เด็ก เช่น การเกษตร ปลูกผัก เลี้ยงกบ เลี้ยงไก่ งานประดิษฐ์ ทำดอกไม้ เย็บกระเป๋า งานพันผ้า เสริมสวย เป็นต้น

สถานสงเคราะห์เด็กนำผลงานประดิษฐ์ของเด็กกลุ่มนี้มาจัดแสดงในห้องรับแขก เพื่อจำหน่ายแก่แขกที่มาเยี่ยมหรือมาบริจาค ส่วนผลงานด้านการเกษตรเจ้าหน้าที่รับซื้อใช้ประกอบอาหารในสถานสงเคราะห์เด็กหรือซื้อไว้ใช้ส่วนตัว หรือจำหน่ายแก่เพื่อนๆ หรือญาติของเจ้าหน้าที่ งานเสริมสวยเริ่มจากการฝึกหัดกับครุฝึกอาชีพในสถานสงเคราะห์เด็ก โดยใช้เจ้าหน้าที่หรือเพื่อนในสถานสงเคราะห์เด็กเป็นหุ่นฝึกหัด รายได้เหล่านี้นำเข้าบัญชีชื่อของเด็กแต่ละคน เพื่อให้เด็กฝึกหัดการใช้เงินให้เป็น ด้วยการใช้จ่ายซื้อขนมเล็กๆ น้อยๆ ในชีวิตประจำวัน ส่วนเงินที่เหลือจากการใช้จ่ายเล็กๆ น้อยๆ สถานสงเคราะห์เก็บเป็นทุนในการตั้งต้นชีวิตของเด็กแต่ละคน

ประเภทที่ 2 บริการด้านการฝึกอาชีพและจัดหางานสำหรับเด็กที่สามารถเรียนในระบบโรงเรียนและการศึกษานอกระบบที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนต้นแล้วไม่สามารถเรียนต่อในระบบโรงเรียนได้เนื่องจากผลการเรียนต่ำ เจ้าหน้าที่สถานสงเคราะห์เด็กจะจัดให้เด็กกลุ่มนี้ฝึกอาชีพระยะยาวตามความถนัดของเด็กเฉพาะราย ที่ศูนย์สงเคราะห์และฝึกอาชีพ หรือโรงเรียนสารพัดช่าง เมื่อฝึกอาชีพสำเร็จเด็กอาจหางานทำเอง หรือกลับมาอยู่สถานสงเคราะห์เด็ก นักสังคมสงเคราะห์จะติดต่อนายจ้างรับเด็กเข้าทำงาน ส่วนใหญ่เป็นงานที่ไม่ซับซ้อน และจำเป็นต้องมีคนดูแล เช่น พนักงานร้านอาหาร แม่บ้านทำงานบ้าน พนักงานทำความสะอาด พนักงานเติมน้ำมันตามปั้มน้ำมัน ลูกมือช่าง พนักงานโรงงานขนาดเล็ก เป็นต้น ก่อนที่เด็กจะเข้าทำงาน นักสังคมสงเคราะห์จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติและข้อจำกัดของเด็กแก่นายจ้าง และพาเด็กไปดูสถานที่ทำงาน เพื่อให้เด็กตัดสินใจเข้าทำงานด้วยความสมัครใจ ภายหลังเด็กเข้าทำงาน นักสังคมสงเคราะห์จะติดตามผลเป็นระยะ 3 เดือนครั้ง ต่อเนื่องเป็นเวลา 1 ปี เด็กส่วนใหญ่จะทำงานได้ แต่มีเด็กบางส่วนที่นายจ้างส่งคืนจึงต้องเปลี่ยนที่ทำงานหลายที่กว่าจะสามารถใช้ชีวิตในสังคมแบบพึ่งพาตนเองได้

ประเภทที่ 3 บริการจัดหางานสำหรับเด็กที่สามารถเรียนในระบบโรงเรียนจนสำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษาหรือปริญญาตรี แนวปฏิบัติในการดูแลเด็กกลุ่มนี้ของแต่ละสถานสงเคราะห์มีความแตกต่างกัน บางสถานสงเคราะห์เด็กอนุญาตให้เด็กกลุ่มนี้ออกไปอยู่หอพักนอกสถานสงเคราะห์ เด็กจะกลับสถานสงเคราะห์เด็กช่วงปิดภาคการศึกษา บางสถานสงเคราะห์เด็กจัดเรือนพักเฉพาะในสถานสงเคราะห์เด็กให้กับเด็กกลุ่มนี้ ให้เด็กดูแลตัวเองเหมือนอยู่หอพักนอกสถานสงเคราะห์ เมื่อเด็กกลุ่มนี้สำเร็จการศึกษา เด็กบางคนหางานทำเองได้ก็จะย้ายออกไปใช้ชีวิตด้วยตนเองในสังคม ส่วนเด็กที่หางานทำเองไม่ได้ นักสังคมสงเคราะห์จะติดต่อหางานทำให้เช่นเดียวกับเด็กประเภทที่ 2

5.3.3 บริการด้านสังคมสงเคราะห์ สถานสงเคราะห์เด็กส่วนใหญ่มีนักสังคมสงเคราะห์ 1 คน และส่วนใหญ่ไม่มีวุฒิการศึกษาด้านสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ แต่มีเจ้าหน้าที่ที่มีวุฒิการศึกษาด้านสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ครองตำแหน่งด้านบริหารงานหรือตำแหน่งนักพัฒนาสังคม

เจ้าหน้าที่คิดว่าบริการด้านสังคมสงเคราะห์ที่ส่งเสริมอิทธิบาทสี่แก่วัยรุ่นในอุปการะ ได้แก่ งานสังคมสงเคราะห์เฉพาะราย ซึ่งมีแผนการดำเนินงานของเด็กแต่ละราย การประชุมทีมสหวิชาชีพโดยนักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา นักพัฒนาสังคม ครุฝึกอาชีพ และแม่บ้านหรือพ่อบ้าน เพื่อให้การสงเคราะห์แก่เด็กที่ตรงกับสภาพปัญหา ฟันฟูจิตใจ แก้อา และปรับปรุงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่อการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม โดยใช้เทคนิคต่างๆ ได้แก่ การให้การปรึกษา การให้คำแนะนำ

การประสานงานระหว่างเด็กกับครอบครัว การดูแลความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวันและการเรียน และการอบรมขัดเกลาทางสังคม และการติดตามผลหลังส่งเด็กออกไปใช้ชีวิตด้วยตนเองในสังคม

กระบวนการส่งเด็กคืนครอบครัวมีการประเมินความพร้อมด้วยการเยี่ยมบ้านโดยนักสังคมสงเคราะห์ประจำสถานสงเคราะห์เด็ก หรือขอความร่วมมือบ้านพักเด็กและครอบครัวในจังหวัด ตามภูมิลำเนาของเด็ก ลงพื้นที่เยี่ยมบ้านประเมินความพร้อมของครอบครัว ตลอดจนมีการติดตามผล ภายหลังที่เด็กพ้นความอุปการะคืนสู่ครอบครัวและสังคม

โครงการสุขสันต์วันเกิด เจ้าหน้าที่พาเด็กๆ ที่มีวันเกิดประจำเดือนออกไปทำความดี เช่น เข้าวัดทำบุญ ทำความสะอาดบริเวณวัด เป็นต้น หลังจากเด็กทำความดีแล้ว พาเด็กไปรับประทานอาหารที่เด็กชอบ โดยเด็กได้เลือกร้านตามความพึงพอใจ เพื่อให้เด็กเห็นคุณค่าและมีความภาคภูมิใจในตนเอง มีจิตอาสา และเรียนรู้การใช้เวลาให้เป็นประโยชน์

สภาเด็กและเยาวชนของสถานสงเคราะห์เด็ก เป็นกิจกรรมที่อนุญาตให้เด็กทั้งสถานสงเคราะห์ร่วมกันเลือกตัวแทนเข้าร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของเด็กในสถานสงเคราะห์นั้นๆ เกณฑ์การเลือก ได้แก่ เด็กที่มีจิตอาสา เด็กที่เป็นตัวอย่างที่ดีแก่เด็กอื่นๆ ในสถานสงเคราะห์เด็ก เช่น มีความรับผิดชอบในการดูแลบ้านของตนเอง ดูแลตัวเอง และก็ดูแลน้องๆ มีความตั้งใจเรียน เป็นต้น

สถานสงเคราะห์เด็กหญิงสงขลาเริ่มโครงการอุ่นไอรัก มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ทุกคนเป็นแม่ของเด็กประจำเป็นรายบุคคล ทุกวันจะต้องมีเวลาประมาณ 2 ชั่วโมง เข้าไปดูแล สัมผัส สกอด ให้ความอบอุ่น พุดคุย หรือกิจกรรมอื่นๆ ในชีวิตประจำวันกับเด็กรายนั้น เพื่อพุ่มฝักให้เด็กเกิดความรู้สึกความเป็นเจ้าของ ความไว้วางใจ และความผูกพันสนิทสนม

5.3.4 บริการด้านนันทนาการ จัดกิจกรรมต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานสงเคราะห์ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ทั้งนี้กิจกรรมที่จัดขึ้นมีทั้งที่ดำเนินการตามนโยบายระดับกระทรวงหรือระดับกรม และกิจกรรมที่สถานสงเคราะห์ริเริ่มขึ้นเอง ซึ่งดำเนินการด้วยกลไกชมรม ให้เด็กเลือกตามความสนใจ ได้แก่ ชมรมดนตรี ชมรมศิลปะ ชมรมกีฬา

1) กิจกรรมดนตรี มีสถานสงเคราะห์เด็กจำนวนน้อยที่จัดกิจกรรมดนตรีแก่เด็กในอุปการะ ส่วนสถานสงเคราะห์เด็กที่จัดกิจกรรมดนตรีบางแห่งขาดครูสอน และสามารถจัดได้เพียงชนิดใดชนิดหนึ่ง ได้แก่ ดนตรีสากล ดนตรีไทย นาฏศิลป์ ขับร้องเพลงประสานเสียง

2) กิจกรรมศิลปะ ทุกสถานสงเคราะห์เด็กมีกิจกรรมศิลปะ เจ้าหน้าที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษา เด็กวางแผนและดำเนินการจัดแสดงด้านศิลปะในวันสำคัญทางศาสนาหรือเทศกาล ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยมมากจากเด็กในสถานสงเคราะห์เด็ก เช่น การเดินเข้าจังหวัด การพ่อนรำไทย รำวง เป็นต้น

3) กิจกรรมกีฬา ส่วนใหญ่เป็นกีฬากลางแจ้ง เช่น ฟุตบอล วอลเลย์บอล กายบริหาร เป็นต้น ไม่มีการสอนอย่างเป็นทางการ เด็กนำอุปกรณ์กีฬามาเล่นกันเองตามความสนใจ น้อยครั้งที่มีเจ้าหน้าที่ร่วมเล่นด้วย

กิจกรรมนันทนาการเสริมสร้างความรู้ ใ้เด็กมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมเพื่อให้เด็กใช้ความคิด เพราะเด็กแต่ละคนมีความคิดแตกต่างกัน แต่ละเกมจะทำให้รู้ว่าเด็กแต่ละคนมีความคิดสร้างสรรค์อย่างไร

สถานสงเคราะห์เด็กมักได้รับบริจาคอุปกรณ์กีฬา เช่นเดียวกับการได้รับบริจาคของใช้ในชีวิตประจำวัน ของเล่นชิ้นเล็กๆ และการจัดเลี้ยงอาหาร เด็กจึงมีมากเกินจำเป็น เด็กส่วนใหญ่ใช้อุปกรณ์กีฬาหรือเล่นของเล่นแบบทิ้งขว้าง ไม่เก็บรักษา

4) กิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา และวันเทศกาลตามประเพณี มีตลอดทั้งปี เช่น วันปีใหม่ วันเด็ก เทศกาลสงกรานต์ วันพ่อ วันแม่ วันวิสาขบูชา เป็นต้น เด็กในสถานสงเคราะห์เด็กมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมและแสดงออก ช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นและทักษะในการใช้ชีวิตในสังคมได้ เช่น การแสดง ร้องเพลง โดยมีเจ้าหน้าที่ฝึกสอนให้ นอกจากนี้เด็กได้เรียนรู้เรื่องความสามัคคีปรองดองด้วยการร่วมมือร่วมใจกัน นอกจากนี้ นักสังคมสงเคราะห์มีการประสานงานกับบุคคลภายนอกสถานสงเคราะห์เด็กเข้าร่วมจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนาและวันเทศกาลตามประเพณี เช่น การจัดฉายหนังกลางแปลงให้เด็กๆ ชมที่สถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี เป็นต้น

ผู้มีใจกุศลหมั่นเวียนเข้ามาให้ความรู้พร้อมจัดกิจกรรมนันทนาการ อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง หรือเดือนละ 2-3 ครั้งแล้วแต่ผู้มีใจกุศลสะดวก ให้เด็กได้มีส่วนร่วม ได้ใช้ความคิดฝึกทักษะทางสังคม แต่ยังไม่พบที่เข้ามาสอนหรือจัดกิจกรรมแบบสม่ำเสมอ

บางสถานสงเคราะห์เด็กหญิงมีโครงการบวชพรหมณ์ จัดให้เด็กถือศีล 8 ณ สถานสงเคราะห์เด็กเป็นเวลา 3-4 วัน ชื่อโครงการแสงธรรม

ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อบริการของสถานสงเคราะห์เด็กที่ส่งเสริมอิทธิบาทสี่แก้วัยรุ่นในอุปการะ สามารถนำมาสรุปสาระสำคัญดังตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 สรุปความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อบริการของสถานสงเคราะห์เด็กที่ส่งเสริมอิทธิบาทสี่แก้วัยรุ่นในอุปการะ

บริการของสถานสงเคราะห์เด็ก	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมย่อย
1. การศึกษา	1) การเสริมความรู้นอกเวลาเรียน	(1) กิจกรรมเรียนพิเศษหลังเลิกเรียน (2) กิจกรรมเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ
	2) บริการห้องสมุด มุมการอ่าน และคอมพิวเตอร์ (หนังสือส่วนใหญ่เป็นหนังสืออ่านเล่นทั่วไป และหนังสือบันเทิง หนังสือที่เป็นสารานุกรมมีน้อย และสถานสงเคราะห์บางแห่งในต่างจังหวัดไม่มีหนังสือประเภทอ้างอิง เช่น พจนานุกรม สารานุกรม เป็นต้น)	(1) ใช้เงินมูลนิธิซื้อหนังสือและคอมพิวเตอร์ (2) รับบริจาคหนังสือและคอมพิวเตอร์จากผู้มีจิตกุศลและบริษัทต่างๆ
	3) ทักษะศึกษาและการเข้าค่ายนอกสถานที่	(1) การอบรมเกี่ยวกับทักษะชีวิต (2) การอบรมให้ความรู้รอบตัว (3) ทักษะศึกษานอกสถานที่ ที่แปลกใหม่

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

บริการของสถาน สงเคราะห์เด็ก	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมย่อย
2. การฝึกอาชีพ และจัดหางาน	1) บริการด้านการฝึกอาชีพและจัดหางานสำหรับเด็กที่ไม่สามารถเรียนในระบบโรงเรียน	(1) จัดหาวิทยากรภายนอกเข้ามาฝึกอาชีพแก่เด็กในสถานสงเคราะห์เด็ก (2) นำผลงานของเด็กจัดแสดงและจำหน่าย รายได้นำเข้าบัญชีชื่อของเด็กแต่ละคน เพื่อให้เด็กฝึกหัดการใช้เงินให้เป็น ด้วยการใช้จ่ายซื้อขนมเล็กๆ น้อยๆ ในชีวิตประจำวัน ส่วนเงินที่เหลือจากการใช้จ่ายเล็กๆ น้อยๆ สถานสงเคราะห์เก็บเป็นทุนในการตั้งต้นชีวิตของเด็กแต่ละคน
	2) บริการด้านการฝึกอาชีพและจัดหางานสำหรับเด็กที่สามารถเรียนในระบบโรงเรียนและการศึกษานอกระบบที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนต้นแล้วไม่สามารถเรียนต่อในระบบโรงเรียนได้เนื่องจากผลการเรียนต่ำ	ส่งเด็กไปฝึกอาชีพระยะยาวตามความถนัดของเด็กเฉพาะรายที่ศูนย์สงเคราะห์และฝึกอาชีพ หรือโรงเรียนสารพัดช่างเมื่อฝึกอาชีพสำเร็จเด็กอาจหางานทำเองหรือนักสังคมสงเคราะห์ติดต่อนายจ้างรับเด็กเข้าทำงาน
	3) บริการจัดหางานสำหรับเด็กที่สามารถเรียนในระบบโรงเรียนจนสำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษาหรือปริญญาตรี	(1) เด็กที่หางานทำเองได้ ไม่ต้องจัดบริการ (2) เด็กที่หางานทำเองไม่ได้ นักสังคมสงเคราะห์ติดต่อหางานทำให้เช่นเดียวกับเด็กประเภทที่ 2
3. สังคม สงเคราะห์	1) งานสังคมสงเคราะห์เฉพาะราย	(1) แผนการดำเนินงานแก่เด็กแต่ละราย (2) การประชุมทีมสหวิชาชีพ (3) การให้การปรึกษา (4) การให้คำแนะนำเรื่องการเรียนรู้และชีวิต (5) การประสานงานระหว่างเด็กกับครอบครัว (6) การดูแลความเป็นอยู่ชีวิตประจำวันและการเรียน (7) การอบรมขัดเกลาทางสังคม (8) การส่งเด็กคืนครอบครัว

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

บริการของสถาน สงเคราะห์เด็ก	กิจกรรมหลัก	กิจกรรมย่อย
3. สังคม สงเคราะห์ (ต่อ)	1) งานสังคมสงเคราะห์เฉพาะราย (ต่อ)	(9) การติดตามผลหลังเด็กออกไปใช้ ชีวิตด้วยตนเองในสังคม
	2) โครงการสุขสันต์วันเกิด ในวันคล้ายวันเกิดของทุกปี	(1) พาเด็กออกไปทำความดีนอกสถาน สงเคราะห์เด็ก (2) พาเด็กไปรับประทานอาหารที่เด็ก ชอบ โดยเด็กได้เลือกร้านตามความพึง พอใจ
	3) สภาเด็กและเยาวชนของสถาน สงเคราะห์เด็ก	เด็กทั้งสถานสงเคราะห์ร่วมกันเลือก ตัวแทนเข้ามาร่วมกันแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของ เด็กในสถานสงเคราะห์นั้นๆ
	4) โครงการอุ่นไอรัก	เจ้าหน้าที่ทุกคนเป็นแม่ของเด็กประจำ เป็นรายบุคคล
4. นันทนาการ	1) กิจกรรมของสถานสงเคราะห์	(1) กิจกรรมดนตรี (2) กิจกรรมศิลปะ (3) กิจกรรมกีฬา (4) กิจกรรมวันสำคัญ
	2) โครงการแสงธรรม	จัดให้เด็กบวชพราหมณ์ถือศีล 8 ณ สถานสงเคราะห์เด็ก
	3) กิจกรรมนันทนาการโดยผู้มีใจกุศล	(1) กิจกรรมที่ใช้ความคิด (2) กิจกรรมที่ให้ความรู้ (3) กิจกรรมที่ฝึกทักษะทางสังคม

5.4 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่ออิทธิบาทสี่ของวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์เด็ก
เจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์เด็กในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีความคิดเห็นว่า เด็กในสถาน
สงเคราะห์เด็กคิดเป็นร้อยละ 90-100 มีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับอิทธิบาทสี่ คือ มีความรับผิดชอบ
ในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำงานต่างๆ มีความตั้งใจมุ่งมั่นที่จะลงมือ
ทำงานนั้นให้สำเร็จ กล้าแสดงออก มีน้ำใจ และเด็กทุกคนหรือคิดเป็นร้อยละ 100 ที่ประสบความสำเร็จ
ในชีวิต สามารถออกไปใช้ชีวิตด้วยตนเองในสังคมได้ มีการทำงานเป็นหลักแหล่ง มีรายได้
ประจำ มีความมั่นคงในชีวิต ส่วนใหญ่สามารถสร้างครอบครัวใหม่ของตนเองได้ บางคนได้รับราชการ
เช่น ตำรวจ ครู ทหาร ราชการพลเรือน เป็นต้น และค่อยๆ เลื่อนระดับสูงขึ้นเรื่อยๆ บางคนทำงานใน
บริษัทเอกชนในโรงงานอุตสาหกรรม หรือมีธุรกิจส่วนตัว บุคคลเหล่านี้ ที่ไม่รู้สึกรับอาย ที่เติบโตใน

สถานสงเคราะห์เด็ก มักกลับมาเยี่ยมเยียนเจ้าหน้าที่และเด็กในสถานสงเคราะห์เด็ก กลับมาเล่าประสบการณ์ชีวิตในสถานสงเคราะห์เด็กให้รุ่นน้องฟัง พร้อมให้ข้อคิดในการดำรงชีวิตเพื่อให้สามารถประสบความสำเร็จในชีวิต ในงานวันรวมศิษย์เก่า หรือ งานคืนสู่เหย้า หรือมาแบบส่วนตัว

เจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์เด็กในภูมิภาคมีความคิดเห็นว่า เด็กในสถานสงเคราะห์เด็กคิดเป็นร้อยละ 30-10 มีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับอิทธิบาทสี่ อย่างไรก็ตาม สถานสงเคราะห์เด็กมีการเตรียมความพร้อมให้กับเด็กตั้งแต่ปฐมวัย ผ่านการเรียนรู้แบบขั้นเตรียมอนุบาล เพื่อให้เด็กรู้จักขอบเขตของตัวเองและช่วยเหลือตัวเองให้ได้มากที่สุด

5.5 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ในการปรับปรุงสถานสงเคราะห์เด็กเพื่อส่งเสริมอิทธิบาทสี่แก่วัยรุ่นในอุปการะ เจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์เด็กในแต่ละภูมิภาคมีความคิดเห็นต่อการปรับปรุงสถานสงเคราะห์เด็กที่ตนเองสังกัดดังตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 สรุปความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการปรับปรุงบริการของสถานสงเคราะห์เด็ก เพื่อให้สามารถส่งเสริมอิทธิบาทสี่ของวัยรุ่นในอุปการะได้

เจ้าหน้าที่สังกัดสถานสงเคราะห์เด็ก	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงบริการของสถานสงเคราะห์เด็ก เพื่อให้สามารถส่งเสริมอิทธิบาทสี่ของวัยรุ่นในอุปการะได้
1. ภาคเหนือ	บริการที่จัดอยู่ดีอยู่แล้ว ต้องการให้สังคมภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดบริการแก่เด็กในสถานสงเคราะห์เด็ก
2. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ควรมีเจ้าหน้าที่ที่มีความเชี่ยวชาญด้านต่างๆ ทำหน้าที่ให้ความรู้ และเสริมสร้างแนวทางในการใช้ชีวิตอยู่ในสังคมให้แก่เด็ก เช่น ทักษะด้านการงานอาชีพ เพื่อให้เด็กมีทักษะพื้นฐานในการประกอบอาชีพต่างๆ ที่หลากหลาย เป็นแนวทางแก่เด็กในการเลือกประกอบอาชีพเลี้ยงดูตนเองได้เมื่อพ้นอุปการะ
3. ภาคกลาง	<ul style="list-style-type: none"> - ลดเวลาที่เด็กในสถานสงเคราะห์ที่ต้องเข้าร่วมกิจกรรมของผู้มาบริจาค หรือ กิจกรรมจิตอาสาของนักเรียน นักศึกษา ที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อเด็กในสถานสงเคราะห์ เพราะการเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านี้ทำให้เด็กมีเวลาทำการบ้าน ค้นคว้า ทบทวน บทเรียน และเวลาส่วนตัวลดลง - การจัดการศึกษาในสถานสงเคราะห์เด็กทำให้สามารถดูแลเด็กได้ใกล้ชิดกว่าปัจจุบัน เพราะเดิมในสถานสงเคราะห์ไม่มีเด็กเกเร เด็กในสถานสงเคราะห์ส่วนใหญ่เมื่อจบการศึกษาภาคบังคับ เจ้าหน้าที่จะติดต่อหานายจ้างมารับเด็กไปทำงาน เด็กส่วนใหญ่จึงออกจากสถานสงเคราะห์แล้วไปอยู่กับนายจ้าง สามารถนับได้ว่าเด็กประสบความสำเร็จในชีวิตทุกคน ได้เติบโตในหน้าที่การงาน และพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้ามากขึ้นบ้างน้อยบ้าง เช่น รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท เป็นต้น
4. ภาคใต้	ควรเพิ่มพูนความรู้แก่เจ้าหน้าที่เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เช่น ความรู้ด้านเทคโนโลยี การฝึกอาชีพ ภาษาต่างประเทศ เป็นต้น